



ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ



ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Κ.Ε.Μ.Π.Α.
Αριθμός Άδειας
4536



ΕΛΤΑ
Hellenic Post

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ» Διεύθυνση: Φωκίωνος Νέγρη 84, Τ.Κ. 11 361 Κωδικός έκδοσης 1156 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2006 • ΕΤΟΣ 13ο • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 50

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Του Κώστα Τσιάνη

Αγχίαλος - Ολοκαύτωμα: Η ΑΠΕΡΑΝΤΗ ΦΤΩΧΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ ... ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ!

Φίλοι μας,

Ενόψει της συμπλήρωσης 100 χρόνων από το «Ολοκαύτωμα της Αγχιάλου», και με δεδομένη την συνήθη έλλειψη γνώσης των νεότερων από εμάς, για θέματα της πρόσφατης Ιστορίας, είπα να «ψαχουλέψω» στο Internet και μάλιστα στη γνωστή μηχανή αναζήτησης Google πληροφορίες, φωτογραφίες και ότι άλλο προέκυπτε σχετικό. Το αποτέλεσμα ήταν μάλλον αποκαρδιωτικό και με προβλημάτισε έντονα.

Οι συνδυασμοί Αγχίαλος, Ολοκαύτωμα, Ανατολική Ρωμυλία, Anchialos κ.λ.π. μου έδωσαν μερικές εκατοντάδες χιλιάδες αποτελέσματα για ιστοσελίδες που καμία σχέση δεν είχαν με το ζήτημα. Τουριστικοί οδηγοί (με φτωχή μάλιστα πληροφόρηση για την Νέα Αγχ(ά)λο) ως επί το πλείστον.

Τι συμβαίνει; Γεγονότα της σχετικά πρόσφατης Ελληνικής Ιστορίας, που μάλιστα στην εποχή τους είχαν συνταράξει την κοινή γνώμη, σήμερα δεν καταγράφονται και δεν αναφέρονται σε κανέναν σχεδόν δικτυακό τόπο; Αδιαφορία για την Ιστορία; Τόσοι άνθρωποι που ξεριζώθηκαν από τις εστίες τους την εποχή εκείνη και κανείς δεν θέλησε να θυμάται και κυρίως να καταγράψει τα γεγονότα;

Εντάξει! Αυτό δεν είναι απολύτως ακριβές. Υπήρξαν άνθρωποι που τα κατέγραφαν και τα καταγράφουν αλλά τότε τα γεγονότα θα γίνουν προσπάα ακόμη και σε αυτούς που δεν ψάχνουν τα πονήματα, ιστορικά, κοινωνιολογικά ή και λογοτεχνικά, σπουδαίων κατά τα άλλα Ιστορικών ή λογοτεχνών; Πότε θα γίνουν κτήμα και της νεολαίας (που όλο και κάτι ψάχνει στο Internet);

Η εκπαίδευση ήταν και είναι ακόμη φτωχότερη σε θέματα της πρόσφατης Ελληνικής Ιστορίας. Στα σχολικά βιβλία Ιστορίας είτε τα γεγονότα αναφέρονται πολύ επιγραμματικά είτε καθόλου. Και φυσικά τις περισσότερες φορές δεν επαρκεί ο διδακτικός χρόνος για να διδαχθούν καν (τουλάχιστον στις μέρες μου). Η λέξη «Ανατολική Ρωμυλία» είναι σήμερα σχεδόν άγνωστη.

Όχι, δεν πιστεύω ότι πρέπει να πιεζόμαστε να μάθουμε πράγματα ή πτυχές της Ιστορίας που δεν μας ενδιαφέρουν ή δεν μας ενδιαφέρουν σε συγκεκριμένη χρονική στιγμή. Πιστεύω όμως ότι η σωστή εκπαίδευση πρέπει να μας δίνει την δυνατότητα πρώτα να γνωρίζουμε και έπειτα να αποφανθούμε σε τι θέλουμε πραγματικά να εντυπώσουμε και σε τι όχι.

Σήμερα λοιπόν, που συμπληρώνονται 100 χρόνια από το «Ολοκαύτωμα της Αγχιάλου» ο Αγχιαλίτης νέος ακούγοντας για την επέτειο αυτή δεν έχει την παραμικρή δυνατότητα, έστω και μόνος του, να βρει κάτι ανέξοδα σ' ένα σχολικό βιβλίο ή σ' ένα κείμενο στο Internet, προκειμένου να ξεκινήσει τις όποιες επιπλέον αναζητήσεις του πάνω στο συγκεκριμένο θέμα. Το μίσος, ο αλυτρωτισμός και άλλα τέτοια τα βρίσκω πραγματικά ταπεινά. Την αναζήτηση όμως της γνώσης, ιδιαίτερα χωρίς αντάλλαγμα ή υλικές απολαβές και μάλιστα στις μέρες μας με την πιεστική για όλους καθημερινότητα, μέγιστο.

Γι' αυτό λοιπόν, νομίζω πως ο καθένας από την μεριά του, όχι μόνο για το συγκεκριμένο ζήτημα αλλά και γενικότερα στη ζωή, θα πρέπει να καταθέτει αυτό που μπορεί για ζητήματα που θεωρεί σημαντικά και ίσως εντυπωσιαστεί από το πόσους ακόμη ενδιαφέρουν. Έτσι, λοιπόν, με αφορμή τη διαπίστωση αυτή ο Σύλλογος Αγχιαλιτών της Αθήνας εργάζεται για τη διαμόρφωση ηλεκτρονικής σελίδας στο διαδίκτυο με την προσδοκία να αποτελέσει εργαλείο για την αναζήτηση της Αλήθειας.

Σ' αυτήν την πραγματικά ιερή στιγμή για την πατρίδα μας την Αγχιάλο της Ανατολικής Ρωμυλίας, φίλοι συμπατριώτες, δεν δικαιούται κανείς από εμάς να έχει την πολυτέλεια οποιασδήποτε πολιτικής ή δημοτικής αντιπαράθεσης

Όλοι μαζί μπορούμε

ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΕΥΡΥΝΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΜΑΣ



ΑΓΧΙΑΛΟΣ
100
ΧΡΟΝΙΑ
ΜΝΗΜΗΣ

Πολιτισμοί χωρίς γραπτές μαρτυρίες, χωρίς διατήρηση και διαιώνιση της ιστορίας τους δεν έχουν καμία τύχη και σίγουρα δεν έχουν ούτε παρόν ούτε μέλλον.

Ο μεγάλος πολιτισμός των ΙΝΚΑΣ δεν είχε καμία συνέχεια γιατί δεν άφησε ίχνος γραπτού λόγου και κανείς δεν μπόρεσε να καταγράψει λεπτομερώς αυτόν τον πολιτισμό της Νότιας Αμερικής.

Σε αντίθεση, όλοι οι λαοί της Μεσογείου, της Ανατολικής Ευρώπης και της Ασίας, κυρίως όμως εμείς οι Έλληνες καταγράφοντας την ιστορία μας και μεταλαμπαδεύοντάς την στις επερχόμενες γενιές κατορθώσαμε να διατηρήσουμε άσβεστη τη φλόγα που φωτίζει, εδώ και 4.000 περίπου χρόνια, τη βαριά πολιτιστική μας κληρονομιά.

Εμείς οι Αγχιαλίτες έχουμε ένα λόγο παραπάνω να διατηρούμε και να αναδεικνύουμε στις επόμενες γενιές τις μνήμες της πατρίδας μας, της Αγχιάλου Ανατολικής Ρωμυλίας.

Οι δράστες του ολοκαυτώματος της πατρίδας μας και κυρίως οι... μεγάλες δυνάμεις, που με την ανοχή τους, είναι υπεύθυνες της καταστροφής, νόμιζαν πως εξαφανίζοντας από τον χάρτη την Αγχιάλο θα έσβηναν και τον πολιτισμό της που έρχεται από τα βάθη της ελληνικής ιστορίας.

Πλανήθηκαν όμως, πλάνην οικτράν!

Οι πρόγονοί μας, εδώ και 100 χρόνια, έσβηναν καθημερινά τη λήθη και ανάβοντας τον πυρσό της μνήμης, διατήρησαν τα ήθη και τα έθιμα της πατρίδας, διαιωνίζοντας μέρα με την ημέρα, χρόνο με το χρόνο την πανάρχαια ιστορία μας.

Σήμερα, οι σύγχρονοι Αγχιαλίτες, συνεχίζοντας το έργο των προγόνων τους, δίνουν την ευκαιρία στους νεώτερους να μάθουν την ιστορία και τον πολιτισμό της ιδιαίτερης πατρίδας μας, διατηρώντας τα ήθη και τα έθιμά μας, με στόχο να τα κληροδοτήσουν κι εκείνοι στα δικά τους παιδιά.

Σ' αυτήν όμως την πραγματικά ιερή

Ο ναός της Παναγίας, μητρόπολης της Αγχιάλου, μετά την πυρπόλησή του από τους Βούλγαρους το 1906 και ένα μέρος της πόλης επίσης. Στο βάθος αριστερά το Ελληνικό Παρθενοναγωγείο.



Μια άποψη της Ν. Αγχιάλου αμέσως μετά την οικοδόμησή της το 1908. Επιχρωματισμένη φωτογραφία του Ζήμερη.



στιγμή για την πατρίδα μας την Αγχιάλο της Ανατολικής Ρωμυλίας, φίλοι συμπατριώτες, δεν δικαιούται κανείς από εμάς να έχει την πολυτέλεια οποιασδήποτε πολιτικής ή δημοτικής αντιπαράθεσης.

Ο Σύλλογός μας κάνει έκκληση σε όλους τους Αγχιαλίτες να δώσει ο καθένας από εμάς τον καλύτερο εαυτό του για τη διατήρηση της μνήμης των 100 χρόνων από το ολοκαύτωμα της Αγχιάλου.

Στο πνεύμα αυτό, ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας, απέστειλε με έγγραφο, όλες τις προτάσεις του με τις προγραμματισθείσες εκδηλώσεις του, προς τον Πρόεδρο και το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Νέας Αγχιάλου,

για την ανάδειξη της μνήμης των 100 χρόνων από την καταστροφή της πατρίδας μας που θα γίνουν μετά από συνεργασία με τη δημοτική αρχή.

Η προτροπή λοιπόν του Συλλόγου μας προς όλους τους συμπατριώτες μας είναι πως μόνο ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ μπορούμε να μεταλαμπαδεύσουμε στους νεώτερους την ιστορία του τόπου μας, κάνοντας γνωστό στην Ελλάδα ολόκληρη ότι, η Αγχιάλος της Ανατολικής Ρωμυλίας δεν πέθανε.

Ζει μέσα από τη θύμιση των προγόνων μας, δημιουργεί μέσα από τις δικές μας ψυχές και προχωράει με ψηλά το κεφάλι μέσα από τις καρδιές των απογόνων μας!

ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ανάπλαση του Παλαιού Οινοποιείου

Ο Σύλλογος Αγχιαλιτών της Αθήνας προβληματισμένος από το θέμα που παρουσιάζει σήμερα ο χώρος του παλαιού οινοποιείου και με αφορμή τις απόψεις του Γεωργίου Μπουρτζή και Γ. Διονυσίου που δημοσιεύθηκαν στην εφημερίδα μας απευθύνθηκε στο φίλο, εξαίρετο αρχιτέκτονα Κωνσταντίνο Καπότση συνεργάτη του Πανεπιστημίου York του Λονδίνου (ειδίκευση σε ανα-

στηλώσεις αρχαιοτήτων) ο οποίος με μεγάλη ευχαρίστηση δέχθηκε αφιλοκερδώς και μας κατέθεσε την ρεαλιστική του πρόταση που απαρτίζεται από 20 σελίδες και μέρη της δημοσιεύουμε στις σελ. 7, 8.

Η πρόταση θα σταλεί στους φορείς.

Ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών συγχαίρει και ευχαριστεί θερμά τον κ. Κωνσταντίνο Καπότση για την προσφορά του.



[Δημοτικά]

1. ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΑΓΑΠΗΣ

Η ΔΑΤΕ Νέας Αγχιάλου στα πλαίσια του Προγράμματος «Βοήθεια στο Σπίτι», προκειμένου να δείξει την αστείρευτη αγάπη και το ενδιαφέρον της για τους ηλικιωμένους ανθρώπους που παρακολουθεί, μοίρασε για τα Χριστούγεννα γλυκίσματα, τρόφιμα και κρέατα στις οικογένειες και τους ανθρώπους που χρήζουν βοήθειας. Τα υλικά που μοιράστηκαν ήταν από προσφορές καταστημάτων της περιοχής του Δήμου Νέας Αγχιάλου, του Βόλου και του Αλμυρού. Ο Πρόεδρος της Δ.Α.Τ.Ε. κ. Χαράλαμπος Βέργας και το προσωπικό του προγράμματος ευχαριστεί θερμά τους δωροθέτες για τις προσφορές τους.

Επίσης ο Δήμος Νέας Αγχιάλου πρόσφερε εν όψει των γιορτών των Χριστουγέννων, κρέατα από τα κρεοπωλεία της Νέας Αγχιάλου σε 40 περίπου άπορες οικογένειες του Δήμου μας.

2. ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ - ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Πληθώρα σεμιναρίων στο Δήμο Νέας Αγχιάλου με εντυπωσιακή συμμετοχή των δημοτών. Ήδη τελείωσε ο πρώτος κύκλος της Πληροφορικής - Βασικό Επίπεδο, συνολικής διάρκειας 50 ωρών. Επειδή η συμμετοχή ήταν μεγάλη, δημιουργήθηκαν δυο τμήματα για να εκπαιδευτούν καλύτερα οι ενδιαφερόμενοι. Σύντομα θα λειτουργήσει ξανά το Βασικό Επίπεδο Η/Υ ενώ ήδη λειτουργεί η Πληροφορική Επιπέδου 2 και 3 (για μέτριους και προχωρημένους) με δύο τμήματα στο καθένα. Μεγάλη συμμετοχή υπάρχει και στα καλλιτεχνικά τμήματα. Τελείωσε ο πρώτος κύκλος στα τμήματα της Κεραμικής και της Ζωγραφικής και εντός των ημερών ξεκινά ο δεύτερος κύκλος εκπαίδευσης. Ξεκίνησε και ήδη λειτουργεί το πρώτο τμήμα του Προγράμματος ΗΣΙΟΔΟΣ, που αφορά την εκπαίδευση των αγροτών μας. Το πρόγραμμα αυτό έχει σκοπό να ενημερώσει τον Έλληνα αγρότη για τις εξελίξεις στον αγροτικό τομέα (γεωργία, κτηνοτροφία, αλιεία), σε ελληνικό, ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο, αυξάνοντας τη συμμετοχή του στα αγροτικά δρώμενα. Απευθύνεται σε όλους τους αγρότες, γυναίκες και άνδρες, όλων των ηλικιών. Έχει διάρκεια 150 ώρες και οι εκπαιδευόμενοι θα αποκτήσουν με την ολοκλήρωσή του το «Πιστοποιητικό Δια Βίου Εκπαίδευσης» γεγονός που τους παρέχει, πέρα από χρήσιμες γνώσεις, προσβάσεις σε μελλοντικές δράσεις (χρηματοδοτήσεις, μοριοδοτήσεις κ.τ.λ.). Στο Δήμο ξεκίνησε ήδη το πρώτο τμήμα και σύντομα θα λειτουργήσει το δεύτερο. Όλα τα παραπάνω σεμινάρια πραγ-

ματοποιούνται σε συνεργασία του Δήμου με την Γενική Γραμματεία Επιμόρφωσης Ενηλίκων Βόλου και είναι δωρεά για τους δημότες μας.

Επίσης σε συνεργασία του Δήμου με τη Ν.Ε.Λ.Ε. Μαγνησίας υλοποιείται το σεμινάριο Φωτογραφίας στο Δήμο μας, συνολικής διάρκειας 75 ωρών.

Ο Δήμος Νέας Αγχιάλου υλοποιεί το Εθνικό Πρόγραμμα Εθελοντικής Δράσης Διαχείρισης Κινδύνων και Κρίσεων για την Αντιμετώπιση Εκτάκτων Αναγκών «ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΩ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ» της Γενικής Γραμματείας Εκπαίδευσης Ενηλίκων (Γ.Γ.Ε.Ε.) του ΥΠ.Ε.Π.Θ., διάρκειας 100 ωρών.

Στόχος είναι η εκπαίδευση ενηλίκων σε δεξιότητες διαχείρισης κινδύνου, στο πλαίσιο της δια βίου μάθησης.

Θεματικές ενότητες:

- * Γνωσιακές παράμετροι του κινδύνου - Λειτουργία σε ομάδες
- * Πυρκαγιές - Πλημμύρες
- * Σεισμοί - Διασώσεις
- * Ναυτικά Ατυχήματα - Προστασία Θαλασσίου Περιβάλλοντος
- * Πρώτες Βοήθειες - Διαχείριση Καταυλισμών
- * Ασύμμετρες Απειλές
- * Επιδημίες

Πρόσφατα ξεκίνησαν οργανωτικές προετοιμασίες για την διεξαγωγή του προγράμματος και στο Δήμο Νέας Αγχιάλου. Ήδη έχει εκδηλωθεί μεγάλο ενδιαφέρον για την υλοποίηση του Προγράμματος από τον Ορειβατικό Σύλλογο Νέας Αγχιάλου αλλά και από πολλούς κατοίκους.

Σύμφωνα με τον Δήμαρχο Νέας Αγχιάλου, κ. Ηλία Καραπατάκη, «το πρόγραμμα αυτό είναι μεγάλης σημασίας και περιέχει αντικείμενα εκπαίδευσης πολύ βασικά για την ασφάλεια και την γνώση των δημοτών μας, σε περιπτώσεις διαχείρισης κινδύνου, πρώτες βοήθειες, ατυχήματα κ.τ.λ.».

Για τους ενδιαφερόμενους διατίθενται απήσεις συμμετοχής στον Δικτυακό Τόπο: www.ethelotismos.gr και στο γραφείο Δημάρχου Νέας Αγχιάλου κατά τις εργάσιμες ημέρες και ώρες έως 27 Μαρτίου 2006.

Περισσότερες πληροφορίες στο τηλέφωνο: 24280-78703.

Απόλυτα ικανοποιημένοι δείχνει ο Δήμαρχος Νέας Αγχιάλου, κ. Ηλίας Καραπατάκης, από την συμμετοχή του κόσμου στα σεμινάρια και δηλώνει: «ο Δήμος θα συνεχίσει να διοργανώνει τέτοια σεμινάρια γιατί ενδιαφερόμαστε για την ενημέρωση και εκπαίδευση των δημοτών μας, χωρίς οι ίδιοι να επιβαρύνονται οικονομικά και ούτε

να χρειάζεται να μεταφερθούν εκτός του Δήμου μας. Στόχος μας είναι να ικανοποιούμε τα αιτήματά τους και να στηρίζουμε τη θέλησή τους για μάθηση και εκπαίδευση».

3. ΑΝΕΓΕΙΡΟΝΤΑΙ ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Με γοργούς ρυθμούς προχωρούν οι εργασίες για την ανέγερση των δέκα δημοτικών καταστημάτων επί της 30ης Ιουλίου, που θα ανταλλάγουν με ιδιοκτησίες ιδιωτών επί της Ελληνικής Αεροπορίας. Σε πρόσφατη συνεδρίαση το Δημοτικό Συμβούλιο εξουσιοδότησε το Δήμαρχο κ. Ηλία Καραπατάκη για την υπογραφή των σχετικών συμβολαίων. Η κατασκευή των καταστημάτων είναι έργο του εντάχθηκε και χρηματοδοτείται από το πρόγραμμα ΘΗΣΕΑΣ. Ο συνολικός προϋπολογισμός του έργου ανέρχεται στις 675.000 εκ των οποίων οι 400.000 θα προέλθουν από το ΘΗΣΕΑ και τα υπόλοιπα θα τα πληρώσουν οι ιδιοκτήτες ανάλογα με το ποσό του τους αναλογεί. Κατά την εκτέλεση των εργασιών θα ανεγερθούν ισόγεια καταστήματα στην κεντρική πλατεία, συνολικού εμβαδού 685 τ.μ.

Σύμφωνα με τον Δήμαρχο, κ. Καραπατάκη «η ανέγερση των δέκα δημοτικών καταστημάτων αποτελεί ένα έργο που θα συμβάλει καθοριστικά στην οριστική αναβάθμιση του κεντρικού ιστού στην πόλη της Νέας Αγχιάλου». Να αναφερθεί ότι η δημοτική αρχή πρόκειται να υλοποιήσει και μια σειρά παρεμβάσεων που αφορούν την ανάπλαση της Κεντρικής πλατείας με πεζοδρομήσεις οδών, πλακοστρώσεις πεζοδρομίων, ηλεκτροφωτισμό κ.τ.λ, με στόχο να δημιουργηθεί ένα ενιαίο εμπορικό κέντρο με χώρους αναψυχής. Όλα τα παραπάνω έργα εντάχθηκαν στο Πρόγραμμα ΘΗΣΕΑΣ με 360.000.

4. Η ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΦΛΟΓΑ ΣΤΗΝ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Η Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή, εν όψει των Χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων «TOPINO 2006», σχεδίασε Λαμπαδηδρομία. Στο σχεδιασμό της Λαμπαδηδρομίας, συμπεριλαμβανόταν διαδρομή η οποία εξελίχθηκε στο Δήμο μας, την Δευτέρα 5 Δεκεμβρίου 2005. Χώρος συγκέντρωσης ήταν το Δημαρχείο Νέας Αγχιάλου στις 8.15 π.μ. όπου ο Δήμαρχος κ. Καραπατάκης καλωσόρισε τους παραβρισκόμενους απευθύνοντας χαιρετισμό και αναλύοντας σύντομα την ιστορία των Χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων. Την εκδήλωση πλαισίωσε η Φιλαρμονική του Δήμου ενώ παραβρέθηκε πλήθος κόσμου καθώς και τα σχολεία της Νέας Αγχιάλου όπου τους μοιράστηκαν ελληνικές σημαίες. Η

διαδρομή που ακολούθησε η Φλόγα ήταν:

- * ΠΙΝΑΚΙΔΑ «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ»
- * ΤΕΛΟΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ-BENZINADIKO «JET OIL»
- * ΜΙΚΡΟΘΗΒΕΣ - ΑΡΧΗ ΧΩΡΙΟΥ
- * ΠΙΝΑΚΙΔΑ «ΜΙΚΡΟΘΗΒΕΣ ΤΕΛΟΣ»

Την Φλόγα είχαν την τιμή να σηκώσουν οι παρακάτω Λαμπαδηδρόμοι:

Τριαντοπούλου Πηνελόπη, Τσακούρης Δημήτριος, Κίτσιος Κων/νος και Σκοτεινός Παναγιώτης, όλοι κάτοικοι του Δήμου μας και διακριθέντες στον Αθλητισμό.

5. Επέλαση του χιονιά

Ο Δήμος μας μπόρεσε να ανταπεξέλθει με επιτυχία από τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν από την επέλαση του χιονιά. Αυτό έγινε με την σκληρή δουλειά των υπαλλήλων του Δήμου, με τον συντονισμό όλων των ενεργειών που χρειάστηκαν με την καθοδήγηση των δύο Αντιδημάρχων, κ.κ. Δημόπουλου και Παπαγεωργίου. Κατά γενική παραδοχή ο Δήμος μας ανταποκρίθηκε πλήρως στα προβλήματα που δημιουργήθηκαν και πήρε συγχαρητήρια από τους δημότες, από τους αρμόδιους στη Νομαρχία και από τον Τύπο. Παρόλο αυτά οι ζημιές που προέκυψαν ανέρχονται σε 100.000. Γι' αυτό το λόγο ο Δήμος ζήτησε οικονομική ενίσχυση από τα Υπουργεία Εσωτερικών.

6. Αξιοποίηση γεώτρησης στο Μάραθο

Το πράσινο φως για την ηλεκτροδότηση της υδρευτικής γεώτρησης στη θέση «Σουβάλα» Μαραθου έδωσε η Περιφέρεια Θεσσαλίας στο Δήμο Νέας Αγχιάλου, μετά τη σχετική έγκριση για την απευθείας ανάθεση του έργου. Ο συνολικός προϋπολογισμός ανέρχεται στα 32.000 ενώ η χρηματοδότηση προέρχεται από το Πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ», έργο, το οποίο άμεσα πρόκειται να χρηματοδοτηθεί. Πρόκειται για άριστη ποιότητας νερό και έτσι λύνεται οριστικά το πρόβλημα υδροδότησης των οικισμών.

7. Ημερίδα για τη γρίπη των πουλερικών

Ενημερωτική ημερίδα σχετικά με τη γρίπη των πτηνών, πραγματοποιήθηκε στις 23/1/2006 στο Αμφιθέατρο του Δημαρχείου. Η ενημέρωση έγινε από ειδική επιστημονική ομάδα της Κτηνιατρικής Υπηρεσίας Αλμυρού.

Την ομιλία παρακολούθησαν αρκετοί κάτοικοι του Δήμου οι οποίοι ήταν κάτοχοι πουλερικών και υπέβαλαν τις ερωτήσεις τους στους κτηνιάτρους για να λάβουν τα μέτρα τους για την ορθότερη αντιμετώπιση του προβλήματος.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Στις 29/1/06 ο Σύλλογος Γυναικών Ν. Αγχιάλου είχε προγραμματιστεί να κόψει την πρωτοχρονιάτικη πίτα αλλά την ανέβαλε μετά από το τραγικό χαμό ενός παιδιού 14 χρονών του οποίου η μητέρα του ήταν δραστήριο μέλος του συλλόγου μας.

Ο Σύλλογος συμμετέχοντα στο πένθος ανέβαλε κάθε εκδήλωση για 40 ημέρες.

Στις 26/1/06 έκοψε την βασιλόπιτα στο κέντρο Αρχοντικό προσφέρονται «γεμίσις» στις παρευρισκόμενες. Η συμμετοχή ήταν μεγάλη τα δώρα ήταν τέσσερα που κέρδισαν τέσσερα τυχερά μέλη του Συλλόγου.

Σύντομο χαιρετισμό απηύθυνε η πρόεδρος του Συλλόγου κ. Ουρανία Σιφή καθώς και ευχές για το νέο έτος για ευτυχία υγεία και μακροήμερευση των μελών μας.

Επίσης η γραμματέας Ολυμπία Αποστολοπούλου αναφέρθηκε ότι το έτος 2006 είναι έτος μνήμης αφού συμπληρώνονται 100 χρόνια από το ολοκαύτωμα της Αγχιάλου. Στις 30 Ιουλίου 1906 η Αγχιάλος της Ανατολικής Ρωμυλίας πυρ-

πολήθηκε και μεταβλήθηκε σε στάχτη αναγκάζοντας τους προγόνους μας από φιλήσυχους νοικοκύρηδες και οικογενειάρχες να τους μεταβάλει σε δυστυχείς πρόσφυγες.

Προδρομένοι και κυνηγημένοι από τους ισχυρούς της γης πήραν το δρόμο του ξεριζώμου.

Αλλά χαλυβδωμένοι με δύναμη με ισχυρό D.N.A. μέσα από συμφορές, θανάτους, πείνα κατόρθωσαν να μεταμορφώσουν ένα ελώδη τόπο σε εύφορη πεδιάδα και την Νέα Αγχιάλο να την αναδείξουν κόσμημα της περιοχής.

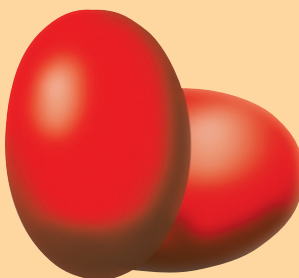
Με την δύναμη της ψυχής τους, τη ζωντάνια μεγαλούργησαν.

Εμείς τώρα οι απόγονοι αυτών των ανθρώπων έχουμε την υποχρέωση να θυμόμαστε και να μην ξεχνούμε.

Γι' αυτό και το έτος 2006 έχει ανακηρυχθεί έτος μνήμης.

Ο Δήμος σε συνεργασία με όλους τους φορείς και το σύλλογο γυναικών θα προβεί σε σειρά εκδηλώσεων και είναι χρέος όλων μας να συμμετέχουμε.

**Το Διοικητικό
Συμβούλιο
του Συλλόγου
των Αγχιαλιτών
της Αθήνας εύχεται
 στους απανταχού
Αγχιαλίτες
Καλή
Ανάσταση**



ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Διεύθυνση:

Φωκίωνος Νέγρη 84, 113 61, Αθήνα
E-mail: newsanchialos@yahoo.gr

Εκδότης - Διευθυντής:

Απόστολος Ζαφειρόπουλος
Τηλ. & Fax: 210 88.18.442

Διεύθυνση Σύνταξης:

Κων/νος Τσιάμης

Συντακτική Επιτροπή:

Κων/νος Τσιάμης, Χρήστος Χαλκιάπουλος, Κυριάκος Γιάλέρνιος, Ανέστης Κακάνης, Γεωργιάνα Ανεστιάδου-Κόκορη, Χρήστος Τριαντόπουλος

Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:

B. & E. Μπαμπάη ΕΠΕ
Επικούρου 31 και Πειραιώς
Τηλ.: 210-32.14.904, 32.14.914, 32.14.991

Αλληλογραφία:

Σταύρος Αξαρλής,
Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου
Τηλ.: 210 68.47.469
Fax: 210 68.47.469 (μόνο πρωινές ώρες)
Κινητό: 697 22 60 673, E-mail: saxarlis@otenet.gr
Ταχ. Θυρίδα: 62163 Χαλάνδρι 15201

Συνδρομές:

Τιμή Φύλλου: 2 €
Ετήσια συνδρομή: 8 €
Ετήσια συνδρομή συλλόγων και ΝΠΔΔ: 10 €
Ετήσια συνδρομή εξωτερικού: 30 €

[Πολιτιστικά]

Παράσταση Καραγκιόζη

Ο Πολιτιστικός Οργανισμός του Δήμου Νέας Αγχιάλου διοργάνωσε την Πέμπτη 5 Ιανουαρίου, στο αμφιθέατρο του Δημαρχείου, εκδήλωση με παράσταση Καραγκιόζη.

Ο καραγκιοζοπαίκτης Παναγιώτης Φιλιππίδης κατάφερε με τον τρόπο του να ενθουσιάσει όλους, μικρούς και μεγάλους, που παρακολούθησαν την παράσταση, με αποτέλεσμα να συμμετάσχουν ενεργά καθ' όλη την διάρκεια αυτού του δρώμενου, που συνδύασε δημιουργικά την παράδοση με το σήμερα.

Μετά το τέλος της εκδήλωσης, οι παρευρεθέντες είχαν την ευκαιρία να επισκεφθούν έκθεση παιδικής ζωγραφικής που παρουσιάστηκε στο Δημαρχείο Νέας Αγχιάλου με θέμα «Ζωγραφίζοντας τον τόπο μου». Η σημαντική αυτή πρωτοβουλία ανήκει στον «Φιλοπρόοδο Σύλλογο Νέας Αγχιάλου» και συμμετείχαν παιδιά των Δημοτικών σχολείων, του Νηπιαγωγείου και του Παιδικού Σταθμού Νέας Αγχιάλου, που παρουσίασαν με φαντασία και το δικό τους ιδιαίτερο τρόπο χαρακτηριστικά σημεία του τόπου τους.

Παρουσίαση Παραδοσιακών Καλάντων Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς

Την Κυριακή 8 Ιανουαρίου 2006, παρουσιάστηκε στο αμφιθέατρο του Δημαρχείου Νέας Αγχιάλου από τον ιστοριοδίφη Γιώργο Διονυσίου η σημαντική εργασία του με θέμα «Παραδοσιακά Κάλαντα Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς των Αγχιαλιτών».

Η εκδήλωση διοργανώθηκε από τον Πολιτιστικό Οργανισμό του Δήμου Νέας Αγχιάλου και εντάσσεται στα πλαίσια των προγραμματισμένων εκδηλώσεων του Δήμου Νέας Αγχιάλου για το 2006, με αφορμή τα 100 χρόνια από την καταστροφή της Αγχιάλου της Μαύρης Θάλασσας, την εγκατάσταση των Αγχιαλιτών στη Θεσσαλική γη και την ίδρυση της Νέας Αγχιάλου.

Ο ομιλητής παρουσίασε στο κοινό με γλαφυρό τρόπο αυθεντικά αγχιαλιτικά παραδοσιακά εορταστικά τραγούδια των ημερών των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, εντυπωσιάζοντας το κοινό που παρακολούθησε με μεγάλο ενδιαφέρον την σημαντική αυτή καταγραφή, ενώ συγχρόνως απέδωσε μελωδικά μερικά από αυτά τα τραγούδια. Με αυτόν τον τρόπο οι μεγαλύτεροι είχαν την ευκαιρία να θυμηθούν και οι νεώτεροι να μάθουν πολλά από την παρουσίαση αυτή, που συνδέει το παρόν με το σημαντικό παρελθόν των ιδρυτών της Νέας Αγχιάλου, τους οποίους χαρακτήριζε η κοινωνικότητα και η αγάπη για τη ζωή και την δημιουργία.

Κούλουμα

Η Καθαρή Δευτέρα για τη Νέα Αγχιάλο είναι μια ξεχωριστή μέρα. Όπως κάθε χρόνο λοιπόν, γιορτάστηκε και φέτος, 6 Μαρτίου 2006, στη παραλία της Νέας Αγχιάλου, η ημέρα αυτή με τον παραδοσιακό και μοναδικό τρόπο που γίνεται.

Την ευθύνη των εκδηλώσεων είχε ο Πολιτιστικός Οργανισμός του Δήμου Νέας Αγχιάλου, σε συνεργασία με τον Δήμο Νέας Αγχιάλου.

Η προσέλευση ήταν εντυπωσιακά μεγάλη και τόσο οι δημότες όσο και οι φιλοξενοούμενοι, αν και οι καιρικές συνθήκες δεν ήταν ιδανικές για την έξοδο της Καθαρής Δευτέρας, διασκέδασαν και παρέμειναν στο χώρο μέχρι αργά το μεσημέρι.

Με φροντίδα του Δήμου είχε δημι-



ουργηθεί χώρος όπου διαθέτονταν νησίσιμα και σαρακοσιανά (γίγαντες, τουρσιά, ελιές, λαγάνες, κρασί, χαλβάς) δωρεάν και σε άφθονες ποσότητες, ενώ συγχρόνως είχαν τοποθετηθεί με ευθύνη του Δήμου τραπέζια και καρέκλες σε όλο το χώρο.

Την εκδήλωση πλαισίωσε χορευτική ομάδα του Πολιτιστικού Οργανισμού, υπό την διεύθυνση του χοροδιδασκάλου Τριαντάφυλλου Γκογκινούδη, αποτελούμενη από παλαιά μέλη του χορευτικού του τμήματος και από μέλη του χορευτικού τμήματος των Μικροθηβών, που πρόσφατα επανενεργοποιήθηκε μετά από χρόνια και μετά από πρωτοβουλία του Πολιτιστικού Οργανισμού που ανέλαβε τα έξοδα λειτουργίας του.

Τέλος, το μουσικό συγκρότημα «Βολιώτικη Κομπανία», αποτελούμενο από τους Γιάννη Πολίτη στο μπουζούκι, Κώστα Μπέλο στην κιθάρα, Βαγγέλη Δοδοτζή στη πλήκτρα, Γιάννη Κοντοβά στα κρουστά, Θάλεια Φώτου και Στέλιο Μουντζούρη στο τραγούδι, διασκέδασε όλους τους επισκέπτες και τους δημότες που προτίμησαν να περάσουν την ημέρα αυτή στην όμορφη παραλία της φιλόξενης Νέας Αγχιάλου.

Παιδική αποκριάτικη γιορτή

Ο Πολιτιστικός Οργανισμός του Δήμου Νέας Αγχιάλου διοργάνωσε για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά, την Κυριακή 5 Μαρτίου 2006, στο Γυμναστήριο του Λυκείου της πόλης, παιδική αποκριάτικη γιορτή.

Η συμμετοχή των μικρών δημοτών



της Νέας Αγχιάλου ήταν μεγάλη και οι μεταμφιέσεις τους χαρακτηρίστηκαν από πρωτοτυπία και φαντασία. Το πρόγραμμα επιμελήθηκε ο Παναγιώτης Φιλιππίδης, ο οποίος μεταμφιεσμένος σε κλόουν, κατάφερε με την ευρηματικότητα και την ζωντάνια του να κρατήσει αμείωτη τη συμμετοχή των νεαρών μασκαράδων μέχρι το τέλος της εκδήλωσης.

Εκ μέρους του Πολιτιστικού Οργανισμού προσφέρθηκαν αναψυκτικά και γλυκά που παρασκευάστηκαν από τον Συνεταιρισμό Γυναικών Νέας Αγχιάλου.

Το Δ.Σ. του Πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου Νέας Αγχιάλου, ομόφωνα αποφάσισε να μην πραγματοποιήσει για φέτος την καθιερωμένη εκδήλωση της κοπής Πρωτοχρονιάτικης πίτας των τμημάτων του, συμμετέχοντας με αυτό τον τρόπο στο βαρύ πένθος της οικογένειας Καρατάσου Λάμπρου για την απώλεια του υιού τους, η μητέρα του οποίου είναι μέλος της Χορωδίας και του Χορευτικού τμήματος του Δήμου Νέας Αγχιάλου.



Του Στέλιου Περικλή Λασκαράκη



Περί... γυναίκας

Πολλοί αναρωτούνται αν η γυναίκα, με τα όσα πλεονεκτήματα και ελαττώματά της, είναι ένα ανεκτίμητο δώρο του θεού στη ζωή του άνδρα.

Πολλοί παραδέχονται, ότι η γυναίκα είναι άσπαστη όπως ο ανοιξιιάτικος καιρός, γλυκιά όπως το μέλι, αναγκαία όπως το οξυγόνο, υπομονετική όπως ο Ιώβ, εκρηκτική όπως ο δυναμίτης, πιστή όπως ο σκύλος, χαδιάρα όπως η γάτα, μυστήρια όπως το αίνιγμα, τρυφερή όπως το βλαστάρι, σκληρή όπως η πέτρα, σπάταλη όπως το κράτος, αχάριστη όπως ο κληρονόμος, ομιλητική όπως το πολυβόλο, ενοχλητική όπως το κουνούπι, ατάρεσκη όπως ο Νάρκισσος, απρόβλεπτη όπως ο σεισμός, βαρετή όπως η αγγαρεία, υπερήφανη όπως η περικεφαλαία, προβλέψιμη όπως ο καιρός, ύπουλη όπως το φίδι, δεσμευτική όπως το συμβόλαιο, ανακουφιστική όπως το παυσίπονο, αναίσθητη όπως το ντουβάρι, απαιτητική όπως η Εφορία, ανακριτική όπως ο εισαγγελέας, προστατευτική όπως η μάνα, περιποιοτική όπως η οικοδέσποινα, συντροφική όπως ο Διόσκουρος, πονηρή όπως η αλεπού, πικρή όπως το φαρμάκι, όμορφη όπως το λουλούδι, μαινόμενη όπως ο ταύρος, στηρικτική όπως το δεκανίκι, συγκαταβατική όπως ο συμφεροντολόγος, ταπεινή όπως η μαυροφορούσα, ψεύτρα όπως ο Μινχάουζεν, γαλήνια όπως η λίμνη, εργατική όπως η δούλα, ψυχρή όπως η παγωνιά, σκοτεινή όπως η άβυσσος και τέλος μοναδική σε κάθε της «κόπια», όπως το αποτύπωμα.

Πολλοί είναι εκείνοι, που ισχυρίζονται ότι η γυναίκα αποτελεί ένα αναγκαίο συμπλήρωμα στη ζωή του άνδρα, αφού κατά την γνώμη τους, η γυναίκα με τα όποια πλεονεκτήματα ή μειονεκτήματά της, εξισορροπεί τα αντίστοιχα πλεονεκτήματα ή μειονεκτήματα του άνδρα.

Ο ισχυρισμός αυτός, μολοντί «ακούγεται» λογικός, άλλοι τον αποδέχονται και άλλοι όχι.

Οι τελευταίοι αντιτάσσουν ότι, ποια η αναγκαιότητα και ποιο το συμπλήρωμα, όταν μια γυναίκα με αυξημένα αρνητικά σημεία συνδεθεί με έναν άνδρα που επίσης από τη φύση του έχει και αυτός αυξημένα τα αρνητικά του στοιχεία; Βλέπετε, ο ισχυρισμός αυτών των τελευταίων, επίσης «ακούγεται» λογικός, αφού πολλές φορές, είναι αδύνατο να συμβιώσουν τέτοιες περιπτώσεις και φυσικά τότε δεν ισχύει ο ισχυρισμός ότι η γυναίκα αποτελεί αναγκαίο συμπλήρωμα στον άνδρα.

Άλλοι πάλι, ισχυρίζονται ότι, από τη φύση του ο άνδρας, με τα οποιαδήποτε πλεονεκτήματα που μπορεί να έχει προικισθεί από την φύση, είναι αδύνατο «φυσικά» να βιώσει χωρίς την γυναίκα, γιατί η γυναικεία παρουσία του είναι απαραίτητη σαν το οξυγόνο και η παρουσία αυτή δεν καλύπτεται ούτε και στο ελάχιστο από τα όσα πολλά πλεονεκτήματα ο άνδρας διαθέτει.

Και ο ισχυρισμός αυτός, μολοντί «ακούγεται» λογικός, υπάρχουν μερικοί οι οποίοι δεν τον αποδέχονται, αφού ισχυρίζονται ότι η γυναίκα θα αποτελούσε το οξυγόνο για τον άνδρα, μόνο όταν είχε την αποκλειστικότητα ή την μοναδικότητα κάλυψης στον άνδρα μιας αναγκαιότητας, και συγκεκριμένα την αναγκαιότητά του στο «σέξ», πράγμα που στην ζωή δεν συμβαίνει πάντα, αφού υπάρχουν περιπτώσεις που η αναγκαιότητα αυτή εξασφαλίζεται από άλλον ... άνδρα.

Βέβαια, υπάρχουν και οι «μισογύνηδες», αυτοί που δεν την δέχονται και που μισούν την παρουσία της γυναίκας δίπλα τους, ισχυριζόμενοι ότι η γυναίκα με τα όποια πλεονεκτήματά της -αμφισβητούμενα και μη- όχι μόνο δεν αποτελεί αναγκαιότητα γι' αυτούς, αλλά είναι για τον άνδρα ο «πονηρός και δηλητηριώδης όφις» και επομένως γιατί να έχεις και να τρέφεις στον κόρφο σου ένα φίδι που αργά ή γρήγορα θα σε τσιμπήσει και ίσως θανατηφόρο.

Όμως, υπάρχει και ο «έρως», αυτός που τρυπώνει απρόσκλητα στις καρδιές των ανθρώπων, αυτός που όλα τα προηγούμενα ούτε τα δέχεται ούτε τα υπολογίζει αλλά και ούτε ρωτά τους μεν και τους δε και τότε οι ισχυρισμοί του καθένα μας... πάνε περίπατο.

Όταν ο έρωτας φωλιάσει στην καρδιά και του πιο σκληρού μισογύνη, τότε η γυναίκα αποτελεί γι' αυτόν το απαραίτητο οξυγόνο της ζωής του.

Τότε η ζωή του έχει νόημα, η παρουσία της γυναίκας είναι γι' αυτόν θείο δώρο, είναι στα μάτια του η Αγία, παραδέχεται ότι έχει μόνο πλεονεκτήματα και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να δεχθεί το αντίθετο, αναθεωρούνται δηλαδή μονομιάς όλες οι αρνητικές πεποιθήσεις του περί της γυναίκας.

Τότε, όλοι μας βλέπουμε ότι η γυναίκα είναι, γλυκιά σαν το μέλι, τρυφερή όπως το βλαστάρι, ανάλαφρη σαν το δροσερό αεράκι, συντροφική όπως το δεκανίκι, ανακουφιστική όπως το παυσίπονο, προστατευτική όπως η μάνα και ιδίως σαν μάνα αποτελεί πράγματι το οξυγόνο για όλους μας και για την ίδια μας τη ζωή.

Ευτυχείς είναι εκείνοι, όταν ο έρωτας φωλιάζει μόνιμα στις καρδιές τους και έτσι μόνιμα βλέπουν την γυναίκα απαραίτητο συμπλήρωμα στη ζωή τους και χωρίς αυτήν, η ζωή τους δεν θα είχε κανένα νόημα, ανεξάρτητα αν από τη φύση τους είχαν ένα πλήθος αξιόλογων άλλων χαρακτηριστικών.

Όμως, τι γίνεται όταν ένας άντρας ερωτευτεί έναν άντρα;

Σοβαρό κι αυτό το θέμα και χρειάζεται μεγάλη και ιδιαίτερη διερεύνηση.

[Ιατρολογοτεχνικά]



Γράφει ο Παύλος Κ. Τούτουζας, Διευθυντής ΕΛ.Ι.ΚΑΡ.

Λίγο κρασάκι και μια βιταμίνη

ΩΣ ΣΥΝΗΘΩΣ, την ετήσια επίσκεψή του συνόδευε το εκλεκτό δώρο, η εφτασφράγιστη φιάλη, η επιμελώς τυλιγμένη κατά την οικογενειακή του παράδοση και με το απαραίτητο έμμετρο σημείωμα εντός κλειστού φακέλου, αιωρούμενο με σελοτέιπ από το πώμα:

«Σε χαιρετώ και εύχομαι ολοψύχως να είσαι καλά —σου φέρνω το προπολεμικό ωραιό κοκκινελάκι, που είναι... περσινό, να το πιεις στην υγεία μου, είναι φυσικό και όχι χημικό, ούτε ο Αβραμόπουλος το έχει πει, το πίνουνε οι αγαπητοί φίλοι, οι γαμπροί και εσύ ο καλός άνθρωπος... 55 χρόνια πείρα, είναι ασφαλώς πολύ τρία ΑΑΑ.

Γιάνναρος

— Άλλο ένα έως τρία κεράσματα ημερησίως, δηλαδή 10 έως 30 γραμμάρια καθαρό οινόπνευμα, που όλοι το λένε για καλό. Βοηθάει στη λειτουργία του οργανισμού και στην επικοινωνία μεταξύ μας. Συμφωνώ σε όλα, και για τα χημικά, να πιστεύω πως και τα άλλα οιοπνευματώδη και το λευκό κρασί βοηθούν το ίδιο, είναι καλά και ωφέλιμα στην επιτρεπτή δόση. Όχι όμως και στα εννέα έως δέκα κεράσματα που έχει το κιλό...

— Πάντως, εγώ προτιμώ τις βιταμίνες... Καλό το κοκκινέλι και η καθημερινή γιορτή, αλλά για τους αμετανόητους της σκληρής εργασίας που δεν μας φτάνει η μέρα να «προκάνουμε», το φιλικό οξύ είναι καλύτερο. Με μία πολυβιταμίνη φαίνεται ότι ενισχύεται ο οργανισμός και είναι υγιέστερος. Λένε ότι από τα μέσα της δεκαετίας του 1975 ένα σημαντικό ποσοστό των Αμερικανών, περίπου 25%, παίρνουν κάθε πρωί στο πρόγευμά τους και ένα χαπάκι με 400mg φυλλικού οξέος. Σήμερα βρίσκουν ότι αυτοί οι άνθρωποι είναι υγιέστεροι από τους άλλους, και τα παιδιά τους επίσης πιο γερά.

— Τι εννοείς για τα παιδιά τους;

— Ας πούμε σχετικά με τις εγκυμοσύνες. Βρίσκουν ότι αυτή η βιταμίνη στις γεννήσεις ελαττώνει πολύ τα ελλειμματικά παιδιά. Για τον λόγο αυτό συνιστούν να παίρνουν οι γυναίκες με την τροφή και σε χάπι ικανοποιητική δόση βιταμίνης, ώστε κατά την εξέταση αίματος το φυλλικό οξύ να είναι μάλλον σε ανώτερα όρια. Και βέβαια πέρα από τα παιδιατρικά έχουμε και τα καρδιαγγειακά, όπου η ωφέλεια είναι σημαντική στον ίδιο ή μεγαλύτερο βαθμό. Εδώ η πολυβιταμίνη με το φυλλικό οξύ επηρεάζει πολύ την ομοκυστείνη που είναι σοβαρός παράγων κινδύνου για η στεφανιαία νόσο και τα εγκεφαλικά. Στη μελέτη Framingham η ομοκυστείνη αίματος είχε υψηλότερη τιμή σε ποσοστό 90% των ατόμων που δεν έπαιρναν φυλλικό οξύ συγκριτικά με τους υπολοίπους στους οποίους η τροφή είχε βιταμίνη του συμπλέγματος Β. Και έχει παρατηρηθεί ότι με 400mg φυλλικού οξέος την ημέρα μπορεί να επιτύχεις τη μεγίστη δυνατή μείωση της ομοκυστεΐνης στο αίμα με τα λιγότερα εγκεφαλικά επεισόδια και κρίσεις εμφράγματος ή ισχαιμίας του μυοκαρδίου.

— Εγώ ήξερα για το κάπνισμα και την πίεση, το ζάχαρο και τη χοληστερίνη ως παράγοντες κινδύνου. Αυτούς μας δείχνει το ΕΛ.Ι.ΚΑΡ. όταν χτυπάει το έμφραγμα και η στηθάγχη. Τώρα προκύπτει και η ομοκυστεΐνη και το φυλλικό οξύ.

— Έτσι είναι πρέπει όμως πριν να βεβαιώνεται ότι η εξέταση αίματος δείχνει φυσιολογικές τιμές της βιταμίνης Β12. Και για τα καρδιαγγειακά παίρνεις μία πολυβιταμίνη. Και είναι φτηνή, τόσο ασφαλής και αποτελεσματική... Ταιριάζει με το αδυνάτισμα για σένα τον υπέρβαρο, τη θέλει και η αναμία των ηλικιωμένων, τη βλέπω και στους αθλητές για να τους δίνει δύναμη...

— «Ο Αισχύλος έγραφε μόνο με κρασί... Και όταν μπαίνει ο Έκτορας στο κάστρο για να στείλει τη μητέρα του να προσευχηθεί με τις άλλες Τρωαδίτισσες γυναίκες, το πρώτο που του προτείνει να τον κεράσει η Εκάβη είναι το γλυκόκαρδο κρασί που τον κουρασμένο άνδρα τον κάνει παλικάρι...».

Πάρτε και λίγη βιταμίνη...1,2

1. C.Oakley, «Eat right and take a myltivitamin». The New England Journal of Medicine, 338: 1060-1, 1998.

2. Στατόπουλου Δ., Ομήρου Ιλιάδα, σ. 247. Χρυσάφη Πανεζή, Αθήνα, 1991.

Απο το βιβλίο «Άνθρωποι της Καρδιάς»
- Εκδόσεις Κάκτος



Ο Νίκος Ξανθόπουλος τίμησε την εκδήλωσή μας.



Η υπότροφος του Υπουργείου Εξωτερικών, από την Αγχιάλο (Πομόρια), Βάνια Προδρόμοβα.



Το χορευτικό του Δήμου Νέας Αγχιάλου.

Πρωτοχρονιάτικος Χορός τ

Γράφει ο Κώστας Τσιάμης

Και φέτος παρά τα καμώματα του καιρού στον ετήσιο χορό του συλλόγου μας οι Αγχιαλίτες δώσαμε ρέστα.

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 23 Γενάρη στην οικογενειακή ταβέρνα «Αφροδίτη» στην Παιανία. Η προσέλευση του κόσμου άρχισε από πολύ νωρίς, ενώ από τους πρώτους που έφθασαν ήταν ο Δήμαρχος Νέας Αγχιάλου και το πούλμαν με το χορευτικό του Δήμου και συμπατριώτες και φίλους του συλλόγου.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με την ομιλία-χαιρετισμό του προέδρου του Δ.Σ. του συλλόγου μας κ. Απόστολο Ζαφειρόπουλο ο οποίος καλωσόρισε τους παρευρισκομένους και μας μετέφερε στην εκδήλωση τις ευχές και τον χαιρετισμό των βουλευτών της περιοχής: του κ. Θανάση Νάκου, του κ. Γιώργου Σούρλα και της κας Ζέτας Μακρή από την Νέα Δημοκρατία, του Νίκου Γκατζή από το Κ.Κ.Ε και του Δημάρχου Βόλου κ. Κυριάκου Μήτρου.

Χαιρετισμό στην εκδήλωση απηύθυναν ο Δήμαρχος Νέας Αγχιάλου, κ. Ηλίας Καραπατάκης και η κα. Πέπη Καταρτζή ως εκπρόσωπος της βουλευτού του ΠΑΣΟΚ κας Ροδούλας Ζήση. Ο Δήμαρχος αφού μίλησε για τα σχέδια του Δήμου και για τις εκδηλώσεις των 100 χρόνων από το «Ολοκαύτωμα της Αγχιάλου» υποσχέθηκε ότι ο Δήμος θα είναι αρωγός και στις αντίστοιχες προσπάθειες του συλλόγου μας.

Από τους επίσημους καλεσμένους ξεχωρίσαμε εκτός από τον Δήμαρχο Ν. Αγχιάλου κ. Ηλία Καραπατάκη, την Δημ. Σύμβουλο από την πλευρά της μειοψηφίας, κα Σ. Καρνομπατλόγλου, την Γ.Γ. του συλλόγου Ελλήνων Ανατολικής Ρωμυλίας κα Φανή Λεοντάρη και τις κυρίες Ζούλια Βασιλική και Βασιλείου, τον Αεροπαγίτη κ. Κων/νο Τζένο και τον Στρατηγό - Διευθυντή του ΓΕΣ/ΔΕΣΥ κ. Ιωάννη Γιολάνδη. Αίσθηση προκάλεσε η παρουσία του γνωστότατου ηθοποιού και τραγουδιστή Νίκου

Ξανθόπουλου ο οποίος κατασυγκινημένος από το χειροκρότημα και τις επευφημίες του κόσμου πήρε τον λόγο και απηύθυνε ένα σύντομο χαιρετισμό γεμάτο αναμνήσεις από το πέρασμά του από τη Νέα Αγχιάλο.

Προσκεκλημένη στην εκδήλωση μας ήταν και η υπότροφος του Υπ. Εξωτερικών από τον Ελληνο-βουλγαρικό Σύλλογο Διδ. Βάνια Προδρόμοβα. Στην κοπή της «πρωτοχρονιάτικης πίτας» που ακολούθησε το φλουρί, το οποίο ήταν ειδικά φιλοτεχνημένο για τα 100 χρόνια από το «Ολοκαύτωμα της Αγχιάλου» με τον λογότυπο του συλλόγου μας από τον κ. Χρήστο Κακλαμάνο, έπεσε στην κ. Σμαρούλα Ερρινάκη από το χορευτικό συγκρότημα. Εδώ θα πρέπει να ευχαριστήσουμε την αντιπρόεδρο κα Σοφία Ξηναβελώνη και τον πρόεδρο του Δ.Σ. του συλλόγου κ. Απόστολο Ζαφειρόπουλο προσφορά των οποίων από κοινού ήταν το φλουρί. Επίσης κληρώθηκε και δεύτερος λαχνός ένα ασημικό προσφορά της φίλης του συλλόγου μας, κας Τοπούρη που κέρδισε η κα Ειρήνη Ρετζούλα, επίσης από το χορευτικό.

Ακολούθησε επίδειξη χορών της Αν. Ρωμυλίας από το χορευτικό συγκρότημα του Δήμου Νέας Αγχιάλου και λίγο αργότερα ο κόσμος ανέβηκε στην πίστα διασκεδάζοντας με δημοτικά και λαϊκά από την ορχήστρα του μαγαζιού. Το κέφι άναψε όταν στην πίστα ανέβηκε η ανεπανάληπτη συμπατριώτισσά μας Μίτσα Αποστολοπούλου, την οποία και ευχαριστούμε.

Παρότι το μαγαζί σχεδόν γέμισε με τους 200 περίπου φίλους του συλλόγου, το Δ.Σ. του συλλόγου ευελπιστεί σε μαζικότερη προσέλευση, του χρόνου με τουλάχιστον 500 άτομα καθώς αυτές οι εκδηλώσεις είναι που μας μαζεύουν και μας δένουν ακόμη περισσότερο.

Και του χρόνου να είμαστε καλά.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει την διεύθυνση της κοσμικής ταβέρνας, κ. Παναγιώτη Ντουμαζά και το προσωπικό για την άψογη εξυπηρέτηση.



ς του Συλλόγου μας



[Πολιτιστικά]

Γράφει
η Στέλλα
Ιωάννου

Η τρελοπαρέα...

Για μια ακόμη χρονιά μαζεύτηκαν η γνωστή τρελοπαρέα στο μαγαζί του Διαμάντη Παρθένη για να διασκεδάσουν μαζί με τους φίλους τους σ' ένα ξέφρενο αποκριάτικο πάρτι. Όλοι φίλοι και φανατικοί θαυμαστές του fan klap Γιώργος και Τασούλα Σταντζούρη που είναι και η ψυχή της τρελοπαρέας. Έτσι, λοιπόν, ο Γιώργος και η Τασούλα Σταντζούρη, η Ολυμπία Μεσημβρινού, η Ελένη Κραβαρίτη, η Δέσποινα Παπατζέλου, η Γεωργία Ζαχαρού, ο Όθωνας, ο Δημήτρης και η Στέλλα Ιωάννου - Δεληνικοπούλου κ.λ.π. συνεργάτες που τυχών ξέχασα έκαναν πάλι τους θαυμαστούς.



Φέτος, όμως η Τασουλία μας δεν είχε και μεγάλη διάθεση μια και στο χωριό μας γίναν κάποια δυσάρεστα γεγονότα, παρόλα αυτά έκανε ότι μπορούσε κι έδωσε τον καλύτερο της εαυτό.

Ο Γιώργος δεν μπορούσε να φανταστεί ότι θα φεύγαν οι απόκριες χωρίς να κάνει το κάτι τις του μιας και από πολύ καιρό σκεπτόταν το τι θα ντυνόταν. Έτσι, λοιπόν, βάλαν τη μοδίστρα της παρέας να ετοιμάσει μία πλουμιστή αποκριάτικη στολή ότι πρέπει για την περίσταση.



Στα γρήγορα λοιπόν μαζεύτηκε και η τρελοπαρέα και αποφάσισαν να κάνουν το σόου για τις παχουλές που μόλις είχαν βγει από ένα σούπερ πρόγραμμα αδυνατίσματος μόνο που το κέντρο αδυνατίσματος ήταν απέναντι από ένα καλό τσιπουράδικο κι έτσι κάναν δίαιτα δύο ταχυτήτων.

Ο Γιώργος σαν γιαγιά Στατζούρενα ήταν κάτσε καλά που θα λέγαν και τα πιτσιρίκια της νέας γενιάς μας αλλά και σαν Παπαρίζου στον δεύτερό του σόου ήταν άπαιχτος. Οι φίλοι του fan klap θαύμασαν μια Παπαρίζου το κάτι άλλο, χόρεψε και τραγούδησε όλη τη νύχτα αποκλειστικά για αυτούς μέχρι που τα πόδια της δεν άντεχαν άλλο. Η τρελοπαρέα λοιπόν ευχαριστεί όλους αυτούς που ήλθαν να διασκεδάσουν μαζί τους και θα σας περιμένει ξανά του χρόνου να διασκεδάσετε στο fan klap που έχει δημιουργήσει με φανατικούς θαυμαστές ο Γιώργος κι η Τασούλα Σταντζούρη κ.λ.π συνεργάτες.





Η σημερινή κατάσταση με τον δρόμο να χωρίζει κτίριο και αρχαιολογικό χώρο.



Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΟΨΗ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΟΥ

Μια ρεαλιστική Πολιτιστική



Πρόταση ενοποίησης με αρχαιολογικό χώρο και πεζοδρόμησης της οδού.



ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΟΥ

ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΛΑΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΗΣ ΟΨΗΣ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΟΥ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Το παλιό οινοποιείο της Ν. Αγχιάλου ιδρύθηκε το 1958 για την κάλυψη των τότε επιτακτικών οινοποιητικών αναγκών της, δεδομένου ότι η μικρή κωμόπολη του Νομού Μαγνησίας αποτελούσε (και συνεχίζει να αποτελεί) μία κατεξοχήν αμπελουργική περιοχή. Παρά την ζωτικής σημασίας, για την ανάπτυξη του οικισμού, ανέγερση του οινοποιείου, το Υπουργείο Πολιτισμού προεκοσμετίας περίπου, προχώρησε στην απαλλοτρίωση του, έχοντας καθυστερημένα διαπιστώσει τις θλιβερές παρενέργειες της λειτουργίας της ογκώδους αυτής αγροτοβιομηχανίας στο κέντρο της πόλης. Επιπλέον, η θέση του τεράστιου αυτού οικοδομήματος πολύ κοντά στον αρχαιολογικό ιστό των Φθιώτιδων Θηβών, στην ακρόπολη της αρχαίας Πυράσου, και γενικότερα μέσα σε μία από τις σημαντικότερες, σε αρχαιολογικά ευρήματα και μνημεία, περιοχές του νομού, ήταν φανερό ότι προκαλούσε όχι μόνο αισθητική δυσαρμονία αλλά και υποβάθμιση της σπουδαίας αυτής ιστορικής και πολιτιστικής κληρονομιάς.

Στην επίταξη και πραγματοποίηση της απαλλοτρίωσης αυτής συνέτεινε επίσης, η ανάγκη εξασφάλισης κατάλληλου οικοπέδου για την ίδρυση απαραίτητου τοπικού αρχαιολογικού μουσείου προς περιφρούρηση, ανάδειξη, και προβολή αρχαιολογικών ευρημάτων και θησαυρών, πολλά από τα οποία βρίσκονται διάσπαρτα σε διάφορα μνημεία, ή στοιβάζονται μαζικά σε αποθηκευτικούς χώρους. Η αξιοποίηση ενός τέτοιου οικοδομήματος, που κινδύνευε να παραμείνει ανεκμετάλλευτο, στο κέντρο της πόλης και του ευρύτερου αρχαιολογικού χώρου, φάνταζε πραγματικά η ιδανική λύση, που αναμφισβήτητα θα συνέτεινε στην γενικότερη αναβάθμιση της περιοχής.

Παρ' όλα αυτά, η ίδρυση ενός μου-

σείου στη θέση του οινοποιείου παραμένει μέχρι σήμερα μια ιδέα που αδυνατεί να υλοποιηθεί, παρά τις ευνοϊκές ευεργετικές συνέπειες που θα είχε για την ζωή του τόπου. Έτσι, αν και από την απαλλοτρίωση του παλαιού συνεταιριστικού οινοποιείου πέρασαν σχεδόν είκοσι χρόνια, η θλιβερή εικόνα του ερειπωμένου πια κτιριακού συγκροτήματος εξακολουθεί μέχρι σήμερα να στοιχειώνει την πολιτιστική, αλλά και τουριστική ανάπτυξη της Ν. Αγχιάλου.

Οι λόγοι για τους οποίους η αξιοποίηση της προνομιούχους αυτής έκτασης, και η κατασκευή του μουσείου μελετώνται αλλά διαρκώς αναβάλλονται, δεν αποτελούν αντικείμενο της συγκεκριμένης μελέτης. Στόχος της τελευταίας είναι να υποδείξει με πιο 'χειροπιαστά' μέσα (σχέδια, σκαριφήματα, φωτογραφίες κλπ.), την σοβαρότητα της κατάστασης αλλά και τις μοναδικές δυνατότητες και προοπτικές που μπορούν να γεννηθούν μέσα από μία περιοχή που ουσιαστικά φυτοζωεί, και από ένα τεράστιο οικοδόμημα που παραμένει παροπλισμένο για δεκαετίες. Το πως μπορεί ένα άδειο αποκρουστικό κουφάρι να μετατραπεί σε πόλο έλξης και ουσιαστικά να αποτελέσει πολιτιστικό τοπίο για την περιοχή.

Πρέπει να τονιστεί, ότι οι ιδέες και οι σκέψεις που συμπεριλαμβάνονται στην παρούσα μελέτη δεν αποτελούν ένα συγκεκριμένο και απόλυτο σχέδιο, ούτε μια καθορισμένη πρόταση προς εφαρμογή. Παρ' όλα αυτά ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα και πιστεύω αποδεικνύουν το εφικτό μιας άκρως επιτυχημένης παρέμβασης και ζωτικής σημασίας ανάπλασης.

Κωνσταντίνος Καπότσης
Αρχιτέκτων Μηχανικός Ε.Μ.Π.
Αναστηλωτής Παν/μίου York

Η ΘΕΣΗ

Το παλιό οινοποιείο βρίσκεται μέσα στον πολεοδομικό ιστό της πόλης της Ν. Αγχιάλου, και μάλιστα σε πολύ κεντρικό σημείο της (εικ. 1), αφού σε μικρή απόσταση από αυτό συναντούμε σημαντικούς δημόσιους χώρους και κτίρια, όπως είναι η πλατεία και η εκκλησία της πόλης. Επιπλέον βρίσκεται πολύ κοντά στον κεντρικό οδικό άξονα που οδηγεί προς την πόλη του Βόλου και των Αθηνών, γεγονός που το καθιστά άμεσα ορατό και αντιληπτό κατά την είσοδο στην πόλη και την έξοδο από αυτήν αντίστοιχα.

Πιο συγκεκριμένα, το οινοποιείο είναι κτισμένο κυριολεκτικά δίπλα στον αρχαιολογικό χώρο της Ν. Αγχιάλου, αποτελώντας έτσι αναπόφευκτα αναπόσπαστο κομμάτι της οπτικής των αρχαιολογικών ευρημάτων και μνημείων. Όντας, λοιπόν, στο μέσον μίας ουσιαστικά μεγάλης σε έκταση αδόμητης ζώνης, η οποία συνεχίζει αδιάκοπη έως το λιμάνι, είναι ευνόητο πως το συγκεκριμένο κτίριο κατέχει αναμφισβήτητα μία περίοπτη θέση μέσα στην, ούτως ή άλλως, μικρή πόλη (εικ. 2).

Στην παρούσα κατάσταση, η παραπάνω τοποθεσία αποτελεί σημαντικό μειονέκτημα, εξαιτίας της θλιβερής και αποκρουστικής παρουσίας του ογκώδους οικοδομήματος. Είναι φανερό όμως, πως στην περίπτωση ίδρυσης ενός μουσειακού χώρου στη θέση του οινοποιείου, όλα τα παραπάνω μετατρέπονται αυτόματα σε σημαντικά πλεονεκτήματα, καθιστώντας έτσι το συγκεκριμένο οικοπέδο ιδανικό για να «φιλοξενήσει» μία τέτοια λειτουργία.

Ακριβώς η περίοπτη θέση μέσα στον πολεοδομικό ιστό, το γεγονός ότι βρίσκεται μέσα στον αρχαιολογικό χώρο, η άμεση οπτική επαφή κατά την είσοδο στην πόλη, και η άμεση πρόσβαση, συνθέτουν το κατάλληλο υπόβαθρο για τη δημιουργία ενός, όχι απλά μουσείου, αλλά τοπίου στο κέντρο της πόλης και σημείου πολιτιστικής αναφοράς.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Το κτίριο αποτελείται από ένα συνοθύλευμα κατασκευών, όγκων και αρχιτεκτονικών μορφών. Παρουσιάζεται ογκώδες, χωρίς να διέπεται από κάποια αρχιτεκτονική αρχή ή καλαισθησία, με αποτέλεσμα να δημιουργεί έντονο πρόβλημα κλίμακας και δυσαρμονίας στο περιβάλλον μέσα στο οποίο βρίσκεται (εικ. 3).

Σαν πυρήνα του συγκροτήματος θα μπορούσαμε να ξεχωρίσουμε την κεραμοσκεπή κατασκευή, η οποία πρέπει να ήταν και η αρχική, και η οποία παραπέμπει περισσότερο σε κάποια παραδοσιακή αρχιτεκτονική μορφή (εικ. 4). Το συγκεκριμένο κτίριο περιβάλλεται από μπετονένες, μεγαλύτερες και μικρότερες, κατασκευές, πολλές από τις οποίες αποτελούν ανεπιτυχείς, ως προς τη μορφή και την κλίμακα, προσθήκες στο αρχικό σύνολο. Άξιες αναφοράς είναι ίσως μόνο οι παλιές δεξαμενές οι οποίες βρίσκονται στο πίσω μέρος του οικοπέδου και τοποθετούνται γραμμικά και παράλληλα ως προς το κεραμοσκεπές κελυφός (εικ. 5). Σαν σύνολο πάντως, οι μορφές διατάσσονται άτακτα στο χώρο, χαρακτηρίζονται από έλλειψη συνοχής και αναλογιών, αδυνατώντας με αυτό τον τρόπο να επιδείξουν κάτι αισθητικά αξιόλογο και ορθό.

Στο μεγαλύτερο μέρος του, το μέγεθος και η μορφή που παρουσιάζει το συγκρό-



Εσωτερική άποψη του κεραμοσκεπούς κτιρίου.



Η Πρόταση του Συλλόγου μας

ΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΟΥ

Μελετητής: Κωνσταντίνος Καπότσης Αρχιτέκτων Μηχανικός ΕΜΠ



Η πρόταση κρίνεται επιεικώς ασυνάρτητα με το ευρύτερο πολεοδομικό και φυσικό περιβάλλον του. Σε συνδυασμό μάλιστα με την εικόνα ερείμωσης και εγκατάλειψης στην οποία έχει περιέλθει τα τελευταία είκοσι και πλέον χρόνια, έχει καταφέρει όχι μόνο να αποτελεί 'ξένο σώμα' στο κέντρο της πόλης, αλλά και να υποβαθμίζει καθημερινά την περιοχή του αρχαιολογικού χώρου μέσα στην οποία βρίσκεται (εικ. 6).

Η ΠΡΟΤΑΣΗ

Στόχος της πρότασης είναι να αξιοποιήσει την προνομίωχο έκταση που καταλαμβάνει το παλαιό οινοποιείο, αλλά και να εκμεταλλευτεί το ήδη υπάρχον οικοδόμημα, επεμβαίνοντας επιλεκτικά με προσθήκες ή αφαιρέσεις ως προς το αρχιτεκτονικό και δομικό σύνολο. Στη συγκεκριμένη περίπτωση προτείνεται η απομάκρυνση μεγάλου μέρους κτιριακού όγκου, το οποίο αφορά κυρίως μεταγενέστερες προσθήκες και κατασκευές που παρουσιάζονται πλήρως αδιάφορες ως προς την ταυτότητα και ιστορία του κτιρίου (εικ. 7). Αν και σαν αρχιτεκτονική μορφή δεν έχει να επιδείξει κάτι το πραγματικά αξιόλογο, παρ'όλα αυτά η ιστορία του και η λειτουργία του σαν οινοποιείο δεν θα μπορούσε να αγνοηθεί. Για αυτό το λόγο και προτείνεται η εξ' ολοκλήρου διατήρηση του πυρήνα του συγκροτήματος (του κεραμοσκεπούς δηλα-

δή κτιρίου), μίας εικόνας αρκετά αντιπροσωπευτικής που θα παραπέμπει όχι μόνο σε πιο παραδοσιακές μορφές, αλλά που θα υποδηλώνει με χαρακτηριστικό τρόπο την αρχική λειτουργία του χώρου. Με τον τρόπο αυτό διατηρείται ζωντανό όχι μόνο το κέλυφος του συγκεκριμένου κτιρίου αλλά και οι μνήμες

αρχαιολογικά ευρήματα και εκθέματα που θα φιλοξενούσε, θα δημιουργούσε αναμφίβολα ελκυστικό και μοναδικό αισθητικά θέαμα.

Γενικά, το κτίριο διαθέτει τόσο στο εσωτερικό του, όσο και στο εξωτερικό του περιβάλλον ενδιαφέροντα στοιχεία που επιδέχονται επεμβάσεις, και μπορούν να μετατραπούν σε

εκτιμηθεί και να υλοποιηθεί συναρτήσει της αρχαιολογικής περιοχής, των μνημείων και των εκθεμάτων της. Με αυτό τον τρόπο ο ήδη υποβαθμισμένος χώρος που σήμερα φιλοξενεί τις αρχαιότητες και τα ευρήματα θα αναβαθμιστεί και θα αποκτήσει νέο νόημα αφού θα υποστηρίζεται από μία δυναμική παρέμ-



που συνδέονται άρρηκτα με το παλαιό οινοποιείο, το οποίο αποτέλεσε αναπόσπαστο κομμάτι της αγροτικής ζωής και νεότερης ιστορίας του τόπου.

Στο εσωτερικό του το κτίριο παρουσιάζει αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον, κυρίως ως προς τον εμφανή σκελετό των μεγάλων δίριχτων στεγών του (εικ. 8), αλλά και ως προς το μεγάλο ελεύθερο ύψος του, το οποίο θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή ενδιάμεσων επιπέδων, δημιουργώντας έτσι ποικίλες και ενδιαφέρουσες πορείες, απαραίτητες για την «εξερεύνηση» ενός εκθεσιακού και μουσειακού χώρου από το κοινό (εικ. 9).

Στα ίδια πλαίσια αναστήλωσης και επανάχρησης, και δεδομένης της προτεινόμενης λειτουργίας σαν μουσείο, αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον παρουσιάζουν επίσης και οι παλιές δεξαμενές για τις οποίες έγινε αναφορά πρωτίτερα. Αποτελώντας χαρακτηριστικές μορφές της παλιάς λειτουργίας του χώρου, αλλά και εξαιτίας της διάταξης και του ογκοπλαστικού τους, θα μπορούσαν να μετατραπούν επιλεκτικά σε υποβλητικούς εκθεσιακούς χώρους, διαθέτοντας ήδη φυσικό φωτισμό από την οροφή τους, και ιδανικές αναλογίες για να στεγάσουν μία τέτοιου είδους λειτουργία (εικ. 10). Ένα τέτοιο υποβλητικό περιβάλλον, σε συνδυασμό με τα

αξιοποιήσιμα, λειτουργικά και καλαίσθητα σημεία ενός μουσειακού και πολιτιστικού χώρου (εικ. 11). Παρ'όλα αυτά, είναι αυτονόητο πως το υπάρχον κτίσμα (ότι διατηρηθεί από αυτό) προτείνεται να εμπλουτιστεί και να πλαισιωθεί με μοντέρνα στοιχεία, υλικά και κατασκευές, οι οποίες στόχο θα έχουν όχι να υποσκελίσουν την αρχική μορφή, αλλά αντίθετα να την αναδείξουν και να εναρμονίσουν το αρχιτεκτονικό σύνολο με το φυσικό περιβάλλον και τον χαρακτήρα του οικισμού (εικ. 12).

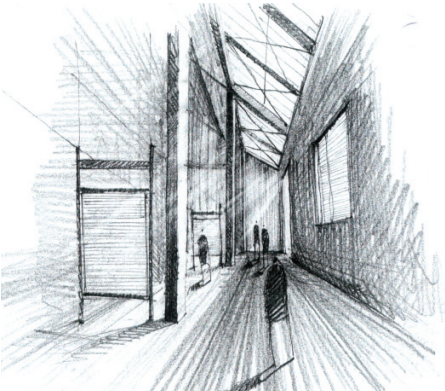
Ξεφεύγοντας από τα όρια της επέμβασης στο άμεσο περιβάλλον ενός κτιρίου και θέτοντας το ζήτημα για το αντίστοιχο ευρύτερο, προκύπτει το σημαντικό πρόβλημα διευθέτησης του αρχαιολογικού χώρου και η σχέση που θα αποκτήσει ο τελευταίος με το καινούριο κτίσμα.

Η σύνδεση του μουσείου με την αρχαιολογική περιοχή που απλώνεται γύρω του κρίνεται επιτακτική και ζωτικής σημασίας για τον πολιτιστικό ρόλο που πρόκειται να διαδραματίσει το κτίριο. Οι έννοιες «μουσείο» και «αρχαιολογικός χώρος» είναι άρρηκτα συνδεδεμένες από τη φύση τους, και στη συγκεκριμένη περίπτωση δίνεται η σπάνια ευκαιρία μίας ταυτόχρονης λειτουργίας και άμεσης συνεργασίας μεταξύ τους (εικ. 13). Η λειτουργία του μουσείου, λοιπόν, θα πρέπει να

βαση ενός πολιτιστικού κέντρου και τοποσήμου. Για να επιτευχθεί αυτή η αλληλεξάρτηση και συνένωση, απαραίτητη προϋπόθεση είναι η πεζοδρόμηση της οδού που περνάει μπροστά από το παλαιό οινοποιείο, και η οποία αποτελεί σήμερα το μοναδικό διαχωριστικό όριο ανάμεσα στο πρώτο και τον αρχαιολογικό χώρο (εικ. 14).

Είναι αυτονόητο ότι την αναστήλωση του παλαιού οινοποιείου, τις κατασκευαστικές προσθήκες και παρεμβάσεις, θα ακολουθήσει μία ανάλογη ανάπλαση της αρχαιολογικής περιοχής, η οποία με τις κατάλληλες διαμορφώσεις και επεμβάσεις θα επιτύχει την εναρμόνιση με την αρχιτεκτονική, αισθητική και λειτουργική αναβάθμιση της περιοχής (εικ. 15).

Γενικά, το έδαφος για μία επιτυχημένη συνολική ανάπλαση παρουσιάζεται πρόσφορο και με προοπτικές. Η μικρή αυτή προμελέτη παρουσίασε ένα δείγμα μόνο από τις απεριόριστες δυνατότητες που προσφέρει η περιοχή και το συγκεκριμένο κτίριο για μία δυναμική παρέμβαση και μία ζωτική αλλαγή. Είναι σημαντικό να αντιληφθούμε πως μέσα από την εγκατάλειψη, την δυσλειτουργία και την ακαλαισθησία, μπορούμε να παράγουμε λειτουργικότητα, εναρμονισμένη με το περιβάλλον αρχιτεκτονική, αλλά και πολιτιστική δραστηριότητα (εικ. 16).



Μετατροπή σε εκθεσιακό χώρο. Ενδιαφέρον στοιχείο αποτελεί η εμφανής στέγασση.

Παραδοσιακός γάμος στην Pomoria

Γράφει η Ευαγγελία Αργυροπούλου

Λίγο καθυστερημένα χρονικά θ' αναφερθώ στις γιορτές και παραδοσιακές εκδηλώσεις, που έγιναν στην Pomorie τον Σεπτέμβρη του 2005, στα πλαίσια των προγραμμαμάτων της διεθνούς επιστημονικής συνδυασκέψεως της UNESCO, με τίτλο «Θάλασσα - Ακρογιάλι-Ευρώπη».

Αντιπροσωπευτικές χώρες στο όλο πρόγραμμα ήταν η Ουγγαρία - Ρωσία - Γαλλία κ.ά. Έτσι ο Δήμος της Pomorie, θέλοντας να παρουσιάσει μια παραδοσιακή κουλτούρα της πόλης τους (και εν όψει της εισαγωγής της Βουλγαρίας στην Ε.Ο.Κ.) ανέθεσε στον Ελληνο-Βουλγαρικό Σύλλογο της Pomorie, που ηγείται και επιμελείται όλες τις εκδηλώσεις του η κ. Στέφκα Αλίκωβα. Είναι γνωστό ότι ο Σύλλογος αυτός διατηρεί από το 1992, εκτός από το φροντιστήριο, Ελλ. Γλώσσας, συγκρότημα χορευτικό, (παραδοσιακοί χοροί) και χορωδιακό, τα οποία συμμετείχαν, κατ' επιλογήν από το Δήμο στο Φεστιβάλ Βάρνας στις 24-25/9/2005.

Το συγκεκριμένο και χαριτωμένο γεγονός της 11ης Σεπτεμβρίου, ήταν η αναπαράσταση του παλιού Χριστιανικού γάμου, με τις ωραίες εκδηλώσεις



και διαδικασίες, όσο μπόρεσε να πραγματοποιηθούν, με τα τωρινά δεδομένα, βοηθούμενη η Στέφκα από τις παιδικές αναμνήσεις της και διηγήσεις της γιαγιάς Αλεξάνδρας, αλλά βοήθησε και το βιβλίο «ΤΑ ΑΧΕΛΙΝΑ» του Γιώργου Διονυσίου. Δεν έλλειψαν βέβαια η θκιαστή της προίκας, τα λουσίματα

της νύφης (εικονικά), το ξύρισμα του γαμπρού, ούτε και το «Άξιος» του κουμπάρου, που είναι και σ' εμάς γνωστά και δεν ξέρω αν στον τόπο μας διατηρούνται ακόμα, πάντως οι λίγο παλιότεροι θα τα θυμούνται.

Το πιο γουστόζικο ήταν η υποδοχή του ζευγαριού (ντυμένο με ειδικές στο-

λές εκείνης της εποχής) από την πεθερά, μητέρα του γαμπρού, που κρατούσε στα χέρια τον φωκά με το γλυκό (σύκο πράσινο από την Ελλάδα) και το ζυμωμένο γλυκό ψωμί, λέγοντας: Όπως είναι γλυκό αυτό το ψωμί και το γλυκό το σύκο, έτσι να είναι και όλη σας η ζωή.

Το συγκινητικό για μένα που βρέθηκα εκεί, ήταν ότι όλοι τα άκουγαν στη γνήσια ελληνική διάλεκτο (με μετάφραση στα Βουλγάρικα), όπως και τα τραγούδια, στους χορούς που ακολούθησαν, «Μήλο μου, κόκκινο, ψηλό βαμμένο, Γύρισε σε περιμένω, γύρισε κ.ά.» Μια ενθουσιώδης ατμόσφαιρα που παρακολούθησε πολύς κόσμος, επίσημοι του τόπου και αντιπροσωπεία της UNESCO υπάρχουν φωτογραφίες και κασέτα, ίσως κάποτε να προβληθεί στη Ν. Αγχιάλο.

Τελειώνοντας θα ευχηθώ να προγραμματίσουμε κι εμείς στη Ν. Αγχιάλο, εφέτος που είναι χρονιά μνήμης των 100 χρόνων προσφυγιάς, την επανάληψη αυτού του γεγονότος - του παλιού Χριστ. γάμου και με πιο άρτιο τρόπο, με βιολιά και με κλαρίνα να σβουτζουρίζει ο τόπος, όπως τον παλιό καλό καιρό.

[Αθλητισμός]

«Α' Αγχιάλεια» ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΙΒΟΥ

Γράφει ο Γ. Μπουρτζής

Τοπικές Αθλητικές Αναμνήσεις

Όπως κι άλλη φορά έχουμε σημειώσει, οι αθλητικές δραστηριότητες του ιστορικού τοπικού Αθλητικού Συλλόγου «Πύρασος» στη διάρκεια της μακρόχρονης και γόνιμης διαδρομής του, δεν περιορίζονταν μόνο στο ποδόσφαιρο, που αποτελούσε το κύριο αντικείμενο της ενασχόλησής του, αλλά επεκτείνονταν και στο στίβο, στην κολύμβηση, στην ποδηλασία και σε άλλους τομείς αθλητικού ενδιαφέροντος για την καλύτερη και ευρύτερη ανάπτυξη και εμπέδωση του αθλητικού φρονήματος μεταξύ των νέων της περιοχής μας. Στα πλαίσια της προσπάθειας αυτής, με σχετική πρωτοβουλία του Συλλόγου και με την ευκαιρία του εορτασμού της επετείου της εθνικής παλιγγενεσίας διοργανώθηκαν στις 25 Μαρτίου 1964, στο τοπικό γυμναστήριο και για πρώτη φορά στη Ν. Αγχιάλο, περιφερειακοί αγώνες στίβου με την επωνυμία «Α' Αγχιάλεια» οι οποίοι εσημείωσαν ιδιαίτερη επιτυχία και αποτέλεσαν σημαντικό αθλητικό γεγονός για τα δεδομένα της εποχής εκείνης. Στους αγώνες αυτούς πήραν μέρος οι αθλητικοί σύλλογοι Αλμυρού, Ευξεινούπολης και Ν. Αγχιάλου. Το σχετικό εκτενές αθλητικό ρεπορτάζ της «Θεσσαλίας» με τον τίτλο: ΟΙ ΤΕΛΕΣΘΕΝΤΕΣ ΑΓΩΝΕΣ ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΑΓΧΙΑΛΟΝ - ΤΑ ΛΕΠΤΟΜΕΡΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ, έχει ως

εξής:

“Εξαιρετικήν επιτυχίαν εσημείωσαν οι τελεσθέντες την 25ην Μαρτίου εν Νέα Αγχιάλω αθλητικοί αγώνες στίβου «Α' Αγχιάλεια» οι οποίοι διοργανώθηκαν δια πρώτην φοράν υπό του τοπικού Αθλητικού Συλλόγου «Πύρασος». Πάνω από δύο χιλιάδες θεαταί παρηκολούθησαν με ζωηρόν ενδιαφέρον την τέλεσιν των αγωνισμάτων. Εις τους αγώνες παρέστησαν ο βουλευτής κ. Παναγιωτόπουλος, ο Πρόεδρος του Γυμναστικού Συλλόγου Αλμυρού κ. Κουτσουβέλης και το διοικητικόν συμβούλιον, ο Πρόεδρος του Αθλητικού Συλλόγου Ευξεινουπόλεως κ. Λιάγκουρας μετά του διοικητικού Συμβουλίου, αι τοπικάί αρχαί της κωμοπόλεως, καθηγηταί και καθηγήτριαι του γυμνασίου και του Λυκείου Αλμυρού και πολλοί άλλοι επίσημοι. Εν αρχή εγένετο παρέλασις των αθλητικών ομάδων του Αλμυρού, της Ευξεινουπόλεως και της Νέας Αγχιάλου υπό τας οδηγίας του καθηγητού κ. Χρυσόπουλου και εν συνεχεία ο αθλητής Ιωάννης Καραντενίζης έδωσε τον όρκον του αθλητού, ο δε αθλητής Σταύρος Παρασκευαΐδης έκαμε την έπαρσιν της σημαίας. Κατά την αθλητικήν αυτήν ημερίδα ετελέσθησαν 11 αγωνίσματα. Εξ αυτών ο Αθλητικός Σύλλογος Νέας

Αγχιάλου απέσπασεν επτά νίκας τρεις ο Γυμναστικός Σύλλογος Αλμυρού και μίαν ο Αθλητικός Σύλλογος Ευξεινουπόλεως. Εις την γενικήν βαθμολογίαν επρώτευσεν ο Γυμναστικός Σύλλογος Αλμυρού με

111 βαθμούς έναντι 73 του Αθλητικού Συλλόγου Αγχιάλου και 45 του Αθλητικού Συλλόγου Ευξεινουπόλεως. Τα λεπτομερή αποτελέσματα των αγώνων έχουν ως ακολούθως:

- 1) Δρόμος 100μ.: α) Παρασκευαΐδης (Αγχιάλου) 12' , β) Αναγνωστάκης (Ευξεινούπ.) 13', γ) Χατζηδημητρίου (Αλμ.)
- 2) Άλμα εις ύψος: α) Καραντενίζης (Αγχιάλου) 1,60 μ., β) Χρησταντώνης (Αλμ.) 1,50 μ. , γ) Νικοβιώτης (Αλμ.) 1,50 μ.
- 3) Σφαιροβολία: α) Καραντενίζης (Αγχιαλ.) 14,43 μ., β) Δεληκώστας (Αγχιάλου) 14,32 μ., γ) Τσουρνάβας (Αλμ.) 13,63 μ.
- 4) Δρόμος 400 μ.: α) Πετράκης (Αλμ.), β) Γωνιάς (Ευξειν.), γ) Καλφιγκόπουλος (Αλμ.).
- 5) Άλμα εις μήκος: α) Παρασκευαΐδης (Αγχ.) 6,14 μ., β) Χρησταντώνης (Αλμ.) 5,38 μ., γ) Χατζηδημητρίου (Αλμ.) 5,23 μ.
- 6) Δρόμος 1500 μ.: α) Πετράκης (Αλμ.) 5,12', β) Πλατής Κ. (Αγχ.), γ) Πλατής Ι. (Αλμ.).
- 7) Άλμα επί κοντώ: α) Καρατάσος (Αλμ.) 2,80 μ., β) Ηλίας (Ευξειν.) 2,80 μ.
- 8) Δρόμος 3000 μ.: α) Παρασκευαΐδης (Αγχ.) 24,7' , β) Ζωγράφος (Αλμ.) 25,4', γ) Χρησταντώνης (Αλμ.) 25,5'.
- 9) Ελευθέρα δισκοβολία: α) Δεληκώστας (Αγχ.) 35,14 μ., β) Καραντενίζης (Αγχιαλ.) 33,50 μ. γ) Παπαγεωργίου (Αγχιαλ.) 32,94 μ.
- 10) Δρόμος 3000 μ.: α) Γωνιάς (Ευξειν.), β) Ρούσσας (Αλμ.), γ) Μάνος (Αλμ.).
11. Σκυταλοδρομία 4x100: Πρώτη η ομάδα της Αγχιάλου, δεύτερα η ομάδα του Αλμυρού και τρίτη η ομάδα της Ευξεινουπόλεως.

Αλυτάρχης των αγώνων ήτο ο κ. Καλογήρου, αφέτης ο κ. Κουρδίστας, κριτής αλμάτων ο κ. Φασούλας, κριτής ρίψεων ο κ. Σκαμπαρδώνης και κριταί δρόμων οι κ.κ. Γερασίμου, Διαμαντής, Α. Αγγελίδης και Χατζηιωακειμίδης. Ελάνοδικος επιτροπή οι κ.κ. Δημοσθένης Φουτζόπουλος, Γκινίδης, Πρόεδρος του Συλλόγου Αγχιάλου, Κουτσουβέλης, Πρόεδρος του Γυμν. Συλλόγου Αλμυρού, Λιάγκουρας, Πρόεδρος του Συλλόγου Ευξεινουπόλεως, Λυμπερόπουλος, υπασπιστής της 111 Π.Μ, Κουνιάκης, Γεωπόνος της Σχολής Κασσαβετείας και Κόκκινος, διευθυντής του δημοτικού σχολείου Νέας Αγχιάλου. Προϊστάμενος ο κ. Σταύρος Βιγλας, τραπεζιτικός.

[Ιστορικά]

Γράφει ο Στέλιος Περικλή Λασκαράκης

Γενική εικόνα της Παλαιάς Αγχιάλου

Οι ιστορικές αυτές καταγραφές, είναι σημαντικής αξίας για τους νεώτερους εκείνους Αγχιαλίτες, που θέλουν να γνωρίσουν την ζωή και την ρίζα των παπούδων τους, από την παλιά Αγχιάλο στην Ανατολική Ρωμυλία μέχρι και την Νέα Αγχιάλο στην Μαγνησία.

Η αξία είναι σημαντική, γιατί εξιστορούνται αυθεντικά γεγονότα, στην αυθεντική τους γλώσσα, από έναν Αγχιαλίτη, τον πατέρα μου Περικλή, που έζησε αυτά και καταγράφηκαν σε cd, το οποίο δωρίθηκε από μένα στον Σύλλογο των Αγχιαλιτών για να είναι στην διάθεση όλων των Αγχιαλιτών. Προσπαθώντας να μεταφέρω τις ιστορικές αυτές καταγραφές σε γραπτό λόγο, για να γίνουν πιο εύκολα και ευρύτερα γνωστές στους πολλούς από την εφημερίδα του Συλλόγου μας, καταγράφω τα ντοκουμέντα αυτά, σε ενότητες:

Η Αγχιάλος το 1906, που μας έκαψαν οι Βούλγαροι, ήταν μια ακμάζουσα πόλη, με 6.000 περίπου κατοίκους Έλληνες, καμιά πεντακοσαριά Βουλγάρους και ελάχιστα Τούρκους.

Οι Βούλγαροι μιλούσαν άπταιστα Ελληνικά και κατείχαν τις κρατικές θέσεις και την Αστυνομία.

Η Αγχιάλος τότε, είχε τρία Σχολεία. Στο ένα, πήγαιναν παιδιά μέχρι την 4 η τάξη (ήταν σαν Δημοτικό).

Στο άλλο, πήγαιναν τα παιδιά από την 4 η τάξη μέχρι την 8 η και λέγονταν Σχολαρχείο (ήταν σαν Γυμνάσιο). Άμα τελείωνε κανείς την 8 η, πήγαινε στην Ακαδημία της Φιλιππούπολης. Από εκεί βγήκε ο κ. Διαμάντης ο Καλιατζόγλου και ο κ. Μιχαλάκης ο Διονυσίου, μετέπειτα δάσκαλοι στην Νέα Αγχιάλο Μαγνησίας.

Το τρίτο ήταν το Παρθεναγωγείο και ήταν μόνο για κορίτσια. Ήταν ένα μεγαλοπρεπές κτίριο με τούβλα, με μεγάλες αίθουσες, με αίθουσα θεάτρου και αίθουσα μουσείου. Το είχε κατασκευάσει και δωρίσει η Καρυάντενα, μια κυρία πλούσιας οικογένειας από την Ρουμανία και υπάρχει στο Κολονάκι σήμερα οδός Καρυάντη.

Είχε δυο Τράπεζες την Αγροτική και την Εθνική.

Είχε μητρόπολη με μητροπολίτη τον Βασίλειο, ο οποίος αργότερα έγινε Πατριάρχης στην Κωνσταντινούπολη.

Οι κάτοικοι της Αγχιάλου είχαν τρεις κυρίως ασχολίες, με κυριότερη την ασχολία της παρασκευής αλατιού, με δεύτερη ασχολία την αγροτική και με τρίτη και ισοδύναμη με την Αγροτική, την Αλιεία.

Εξιστορώντας, ο πατέρας μου Περικλής, μας έλεγε:

Σπίτι χωρίς «ζαχαρέ» (κουμπάνια), δεν υπήρχε στην Αγχιάλο, εκτός από κανένα που ήταν «τσιπλάκι» δηλαδή (ανοικοκύρευτο). Ντο χειμώ (χειμώνα), που ήταν βαρύς και μακρύς και το χιόνι μπόλο, δεν μπορούσες να ζήσεις αν δεν είχες κάνει το κουμάντο σου από πριν. Τότες λέγαμε ότι ο καλός ο νοικοκύρ(ς) ντο χειμώνα χαίρεται.

Τα ράφια από τις μπουλτσές (οι μπουλτσές ήταν σαν ντουλάπες στον τοίχο) ήταν γεμάτες με διάφορες «βυτίνες» και «κουρούπια» (πήλινα δοχεία) και με «τσανάκες» (πήλινες πιατέλες) σε κάθε νοικοκυρόσπιτο.

Επίσης στο υπόγειο, κρέμουντας ένα σωρό διατηρημένα τρόφιμα, όπως λουκάνικα, κρέατα καπνιστά, αρμάθες με χοσάφια (αποξηραμένα φρούτα),ακόμα και πράσσα μές στην άμμο και λάχανα ξυνά μές στα βαρέλια. Χώργια το κρασάκι και το τσίπουρο της χρονιάς. Η κουμπάνια άρχιζε από το Καλοκαίρι και έφτανε μέχρι του Χριστού.

Λίγο πριν του Χριστού, κάθε νοικοκύρ(ς), θα έσφαζε το γουρούνι(ι) που είχε στον σαγιά (ένα μέρος στην άκρη του οικοπέδου και σκεπασμένο πρόχειρα) και που το μέρος εκείνο το λέγαμε «γκότσινα» γιατί εκεί ήταν ο «γκότσος» (το γουρούνι).

Το σφάξιμο του «γκότσου», ήταν γιορτή για ντο νοικοκύρ και τους γνωστούς και φίλους του.

Κατά το σφάξιμο, γινόταν διαλογή κάθε μέρους από το γουρούνι(ι) και βάζαμε χώργια τα πράγματα για να τα βολέψ(με)

ύστερα με ντη σειρά.

Βάζαμε χώρια το κεφάλι(ι), ντη νουρά, τα αυτιά, ντη κοιλιά, το τομάρ, τα ποδάρια, ντη σκοταριά, το στομάχι, τα άντερα, ντη ράχ(η), τα μπουτία κ.λ.π.

Ντη σκοταριά θα την τρώγαμε κείν την ώρα με το σφάξιμο, στο πίτς φυτίλι για το καλό. Μαζεύονταν και μερικοί φίλοι που μάθαιναν ότι θα σφάξουμε ντο μπέτσος (γουρούνι) και κάναμε τσιμπούς. Βέβαια ψήναμε και καμιά φρέσκια μπριζόλα για να πιούμε το κρασί μας.

Με τα αυτιά, το κεφάλι, την ουρά και τα πόδια, θα φτιάναμε την πηχτή. Μερικοί βάζαμε μέσα και κανένα μπουτί από τραγί για να υπάρχει ψαχνό. Την πηχτή, μετά το βράσιμο ντη βάζαμε μέσα σε τσανάκες πήλινες με ξύδι και σκόρδο, ντην αφήναμε να παγώσει και ντη βάζαμε στην «μπολίτσα» (είδος ντουλάπας) για να ντη φαμε από λίγο τις επόμενες μέρες. Το βράσιμο γινόταν μέσα σε νερό που είχε πομείνει απ το βράσιμο που είχαμε κάνει πιο μπροστά απ τα κόκαλα απ όλο το γουρούνι(ι).

Με το στομάχι, αφού το καθαρίζαμε καλά καλά, κόβαμε και ρίχναμε μέσα, μικρά κομμάτια κρέας ψαχνό, λίγο ρύζι(ι), λίγο τσούσκα (καυτερή πιπεριά), άνθη και κεμυδάκια φρέσκα και αφού το κλείναμε καλά με σπάγκο, το βάζαμε σε ένα νταβαδάκ(ι) (ταψί βαθύ) και το ψήναμε στον φούρνο. Μετά το βάζαμε στην «μπολίτσα» για φάγωμα. Σε καναδυό μέρες έπρεπε να φαγωθεί γιατί δεν κρατούσε πολύ.

Τα άντερα αφού τα πλέναμε καλά, τα βάζαμε στον ήλιο να στεγνώσουν. Όταν στεγνώναν τα γεμίζαμε με κρέας ψιλοκομμένο, βάζαμε μέσα και καμιά ψιλοκομμένη τσούσκα, ψιλοκομμένο πράσο και κρεμμύδια ξερά και τα κρεμάγαμε να στεγνώσουν για να τα έχουμε ντο χειμώνα.

Τα μπουτία τα βάζαμε μες στο μπακίρ (χάλκινο σκεύος σαν καζάνι μικρό) και τα ζεματούσαμε μέσα σε νερό και μετά το χύναμε το νερό και τα ζεματούσαμε ξανά σε αλμυρό νερό μέχρι να τσιμπηθεί καλά το κρέας. Μετά τα τρυπούσαμε και βάζαμε στις τρύπες σκόρδο, αλάτι(ι), πιπέρι(ι) και τα κρεμούσαμε στο υπόγειο για ντο χειμώνα.

Από ντη ράχ(ι), βγάζαμε λουρίδες πάχους για να κάνμε «ασλανίνα». Τις κόβαμε σε κομμάτια και τα βάζαμε σε ξύλινα κουτιά ή σε τσανάκες μεγάλες σε στρώσεις, ρίχνοντας αλάτι σε κάθε στρώση.

Άμα ντην ασλανίνα ντην «έπιανε» το αλάτι(ι), ήταν έτοιμη για φάγωμα. Ντη τρώγαμε ψητή ή τηγανητή αλλά και ωμή έτσι που ήταν με πιπερ κόκκινο, όλο ντο χρόνο και ιδίως ντο χειμώνα.

Επίσης από τις λουρίδες αυτές τις λειώναμε και παίρναμε το λίπος και κάναμε την «λίπα».

Η «λίπα», ήταν δεύτερης ποιότητας λίπους και μ' αυτήν ρίχναμε στα μακαρόνια ή στα πιλάφια για να νοστιμεύσουν κομμάτ. Ότι έμεινε από τις λουρίδες που δεν έλειωναν, τις κάναμε «τσιγαρίδες» και τις τηγανίζαμε με αυγά.

Για την κατασκευή πρώτης ποιότητας λίπους, παίρναμε το λίπος από ντη νεφραμιά και αφού το λιώναμε, κάναμε ντη «λίγδα» και ντη βάζαμε μέσα σε βυτίνες ή κουρούπια (πήλινα δοχεία) και ντην είχαμε για τον χειμώνα για ... βούτυρο, άλλες φορές για μέσα στο φαγητό και άλλες για ποπάν στο ψωμί μαζί με μαρμελάδα.

Από κάθε γουρούνι κάναμε 5-6 οκάδες λίγδα.

Απ' το ψαχνό κρέας, βγάζαμε φέτες και τις ζεματίζαμε σε νερό. Μετά χύναμε το νερό και τις ζεματούσαμε ξανά σε αλμυρό νερό μέχρι να τσιμπηθεί το κρέας καλά, και μετά το βάζαμε σε βυτίνες με άμμη ή μέσα σε λίγδα και το διατηρούσαμε για ντο χειμώνα παστό.

Ντο χειμώνα βγάζαμε ένα κομμάτι και το κάναμε φαγητό με φασούλια, με λάχανο, με πράσα κλπ.

Όλα τα κόκαλα τα σπάζαμε και τα βράζαμε για να πάρουμε το ζουμί τους και μέσα εκεί βράζαμε τον πατσά.

Κάναμε μακαρόνια, ιφκά, κουσκούς και τραχανά, για ντο χειμώνα.

Τα μακαρόνια τα φτιάναμε με φύλλα από ζιμάρ(ι), που τα κόβαμε ψιλά ψιλά όσο το πάχος και το πλάτος από το μακαρόνι(ι) και τα βάζαμε λίγο στον φούρνο για να ξεραθούν και μετά τα αποθηκεύαμε σε τουλπάνια (αραιά υφασμάτινα κομμάτια) για να αερίζονται.

Έτσι κάναμε και τον «ιφκά» αλλά τον κόβαμε σε πλατειές λουρίδες ένα-δυο δάχτυλα πλάτος ή τον κόβαμε σε τετραγωνάκια μικρά αντί για λουρίδες.

Το «κουσκούς» το φτιάναμε με ζιμάρ(ι), το οποίο τρίβαμε και γινόταν μικρά μπαλάκια, όπως είναι και ο τραχανάς, που σ' αυτόν όμως βάζαμε και γάλα και αυγά.

Κάναμε και κουσκούς με μούστο. Ήταν λιγάκι(ι) γλυκύξυνος. Το άρεζαν πολύ οι Τούρκοι.

Όσπρια τρώγαμε πολλά, ιδίως φασούλια, τα οποία τα φυτεύαμε σε φασουλότοπους που είχαμε τέρα τέρα στ' αμπέλια ή σε ένα ξεχωριστό μέρος στ' αμπέλια.

Τα φασόλια, εκείνη την εποχή, τα αλωνίζαμε με μηχανή «πατόζα» (είδος αλωνιστικής μηχανής).

Φακές και ρεβύθια σπάνια βάζαμε.

Φτιάχναμε πολλά χοσάφια (αποξηραμένα φρούτα), από διάφορα φρούτα, όπως κεράσια, δαμάσκηνα, αχλάδια.

Κεράσια είχαμε πολλά. Τα κάναμε «χοσάφια» για ντο χειμώ (χειμώνα).Τα μαζεύαμε, τα πλέναμε, τα ζεματίζαμε σε θολόσταχτη και τα κρεμούσαμε σε βουρλιές (αρμάθες) για να στεγνώσουν στον ήλιο και τα κάναμε ξερά.

Τα κεράσια ήταν φτηνά και δεν άξιζε ντο κόπο να τα μαζέψ(ει) κανείς για να τα πουλήσ(ει).

Θυμάμαι τον Τρυπόδη, που είχε έναν γάιδαρο μαύρο, ζαλίκωνε (φόρτωνε) δυο κοφίνια μεγάλα και τα πήγαινε στο Πύργο (τέσσερες ώρες δρόμο) για να τα πουλήσ(ει) να πάρ(ει) δέκα γρόσια (δυο δραχμές).

Έτσι κάναμε και τα διάφορα άλλα φρούτα.

Ντο χειμώ, πέραναμε μια βουρλιά από χοσάφια και τα βράζαμε σε νερό που ρίχναμε μέσα ζάχαρ(ι) ή πετιμέζ και φτιάχναμε διάφορες κομπόστες.

Επίσης κάναμε πολλά τουρσιά. Τα κάναμε με διάφορα ταράσια (απομεινάρια στο τέλος της παραγωγής).

Κάναμε τουρσιά από ντομάτες, πιπεριές, μελιτζάνες, λάχανα ολόκληρα ή και τριμμένα ακόμα και από καρπουζάκια μικρά και ξηράγγουρα.

Τα κόβαμε ψιλά και τα βάζαμε σε άμμη μέσα σε βυτίνες ή και σε βαρελόπλα.

Μέσα σε βαρέλια με άμμη, βάζαμε λάχανα ολόκληρα κάνοντας μια τρύπα στο κοτσάνι και ρίχνοντας μέσα στην τρύπα αλάτι. Στο τέλος για να είναι σκεπασμένα τα λάχανα από την άμμη, βάζαμε το «μπασκή» (συνήθως ήταν ένα κομμάτι ξύλο με μια πέτρα για βάρος) για να πιέζει τα λάχανα μέσα στην άμμη.

Ντο χειμώνα, τα λάχανα αυτά γίνονταν ξυνά και φτιάχναμε ντολμάδες και φαγητό λάχανο με χοιρινό ή και λαχανόριζο.

Με το λάχανο κάναμε και τον «κιμά», που ήταν χοντροκομμένο λάχανο μαζί με κομμάτια τσούσκα (καυτερή πιπεριά) και λίγο σέληνο. Όλα αυτά τα βάζαμε σε μια βυτίνα που είχε άμμη και τα διατηρούσαμε για σαλάτα.

Κάναμε και πολλά παστά από ψάρια. Άλλες φορές τα παστώναμε με αλάτι, άλλες φορές τα βάζαμε μέσα σε αλατόνερο και τα κάναμε «μελλόπαστα» και άλλες φορές τα κάναμε «λιαστά».

Τα παστά και τα λιαστά κρατούσαν όλο ντο χειμώνα, ενώ τα μελλόπαστα τα τρώγαμε λίγες μέρες μετά το πάστωμα.

Παστά κάναμε σχεδόν όλα τα ψάρια, ενώ μελλόπαστα κάναμε τα σκουμπριά όταν κατέβαιναν για το Αιγαίο ή μεγάλους κεφάλους που τους λέγαμε «πατσιούς» όταν ήταν μεγάλα και «ιλάρια» όταν ήταν μικρά.

Κάναμε και καπνιστά διάφορα ψάρια παχιά και τα κρεμούσαμε σε βουρλιές.

Λιαστά κάναμε τα σαφρίδια που πιάναμε όταν έρχοντας από το Αιγαίο και ήταν αδύνατα. Τα περνούσαμε σε βουρλιές και αφού τα βουτούσαμε σε άμμη τα κρεμούσαμε στον ήλιο για να ξεραθούν. Από και βγήκε και αυτό που λέμε για έναν αδύνατο ότι έγινε σαν τσίρος.

Κάθε νοικοκεριό, θα έκανε τον μπελτέ του.

Βράζαμε ντη ντομάτα κομμένη στο καζάνι, μετά την περνούσαμε στο τρυπητό και μετά την βάζαμε στην λιάστρα που φτιάχναμε με λινάτσα (συνήθως από τσουβάλια τρίχνα) για να φύγουν τα νερά και μετά βάζαμε αλάτι και ντη τοποθετούσαμε στην βυτίνα ή σε διάφορα κουρούπια, με λίγο λάδι(ι) ποπάν, για να διατηρηθεί μέχρι ντο χειμώνα.

Τα πράσσα, τα τρώγαμε πολύ και κάθε σπίτι έβαζε 200 με 300 πράσσα για τον χειμώνα.

Πριν τα χιόνια βγάζαμε τα πράσσα από ντη γή και τα βάζαμε στο υπόγειο μέσα σε υγρή άμμο. Κρατούσαν όλο ντο χειμώνα.

Στο επόμενο τεύχος της Εφημερίδας μας, θα συνεχιστεί η καταγραφή.

Η στήλη
ΤΟΥ ΑΠΟΔΗΜΟΥ ΑΓΧΙΑΛΙΤΗ

Του Σταύρου Αξαρηλή

Είναι φυσικό χάρισμα της μάνας να αγαπά όλα της τα παιδιά.

Αυτά μπορεί κάποτε, παρακινούμενα από κάποια ανάγκη ή επιθυμία και ακολουθώντας το ριζικό τους, να φύγουν από την αγκαλιά της, από το σπίτι τους, από τον τόπο τους.

Είναι δε πολύ πιθανό η ζωή τους να στεριώσει για μικρό ή μεγάλο χρονικό διάστημα σε κάποιο άλλο τόπο. Είναι επίσης πιθανό στον τόπο αυτό ο διαφορετικός τρόπος ζωής να τους δυσκολεύει και ίσως να τους πικραίνει και να τους κάνει ίσως να νοσταλγούν μέρη και χρόνους παλιούς. Μπορεί....

Το σίγουρο όμως είναι ότι πίσω η μάνα ΠΑΝΤΑ ανησυχεί. Και η ανησυχία της αυτή ολοένα και μεγαλώνει όσο δεν ακούει νέα από τα ξενιτεμένα παιδιά της. Αυτή τη νοσταλγία από τη μια πλευρά και την ανησυχία από την άλλη, θα προσπαθήσουμε με αυτή την στήλη της εφημερίδας μας να περιορίσουμε και να τα αντικαταστήσουμε με αισθήματα χαράς και περηφάνιας για τους συμπατριώτες μας που ζούν στο εξωτερικό, περιστασιακά ή μόνιμα.

Σ' αυτούς λοιπόν στέλνουμε κάλεσμα και παράκληση ταυτόχρονα να μας στείλουν ένα γράμμα με τα νέα τους, προσωπικά, οικογενειακά, επαγγελματικά ή ακόμα και με τις σκέψεις που στριφογυρνάνε στο μυαλό τους. Ετσι ώστε η «μάνα» Αγχιάλος να ησυχάσει και να χαρεί που τα παιδιά της είναι καλά. Συγγενείς, γείτονες, φίλοι, συμμαθητές, γνωστοί είναι σίγουρο ότι με την ανάγνωση της επιστολής σας θα νιώσουν αυτό το παράξενο γλυκό συναίσθημα της επαφής μετά από πολύ καιρό. Αλλά και οι άγνωστοι και οι νεότεροι, δεν μπορεί παρά να αισθανθούν υπερήφανοι, μαθαίνοντας για τους Αγχιαλίτες που ευημερούν στο εξωτερικό.

Για τον λόγο αυτό μην καθυστερείτε. Αφιερώστε λίγα λεπτά και γράψτε μας λίγα λόγια για το τι κάνετε. Στείλτε μας φωτογραφίες από την οικογένειά σας ή την εργασία σας. Ειδοποιήστε μας εάν έχει πέσει στην αντίληψή σας κάποιος πατριώτης που δεν παίρνει την εφημερίδα μας, ώστε να του την στείλουμε. Γίνετε ο ανταποκριτής μας στη χώρα όπου ζείτε. Για να μαθαίνουμε και εμείς εδώ πίσω.

Με την βεβαιότητα ότι αυτή την ιδιαίτερη χρονιά μνήμης, αφού φέτος κλείνουν 100 χρόνια από το Ολοκαύτωμα της Αγχιάλου, η ανάγκη για επικοινωνία, γνώση και συμμετοχή αποτελούν ιστορικό χρέος για όλους μας, αγαπητοί απόδημοι Αγχιαλίτες αυτή η στήλη είναι δική σας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ο Σύλλογος Αγχιαλιτών της Αθήνας «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ» ευχαριστεί θερμά τον Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Γεώργιο Σούρλα για την ευγενική του χορηγία του πεντάτομου έργου ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΑΗ - ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ της Βουλής των Ελλήνων στη Βιβλιοθήκη του Συλλόγου μας.

Ο Σύλλογος Γυναικών Νέας Αγχιάλου ευχαριστεί θερμά τον Δήμαρχο κ. Ηλία Καραπατάκη και το Δημοτικό Συμβούλιο για την ευγενική προσφορά χρηματικού ποσού 1.000 € για την Οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου.

Ο Σύλλογος Αγχιαλιτών της Αθήνας «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ» ευχαριστεί θερμά την εταιρεία διανομής ποτών «ΙΩΝΑΣ» του συμπατριώτη μας Ευαγ. Κολάκου - Δ. Καραντζά Ο.Ε. στον Κολωνό τηλ.: 210 5150538, κιν. 6974894722 για την προσφορά των ποτών και των αναψυκτικών στις αρχαιρεσίες του Συλλόγου μας.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ

Τα ποσά που υπερβαίνουν τη συνδρομή θεωρούνται ως δωρεά προς τον σύλλογο

ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ ΤΣΑΚΑΛΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑ	20	ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	30
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΑΛΟΥΔΙΤΣΑ	10	ΜΕΡΤΖΑΝΗΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ	50
ΑΞΑΡΛΗ ΣΕΒΑΣΤΗ	25	ΜΗΔΕΙΑΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	20
ΑΞΑΡΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	25	ΜΟΥΚΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ	8
ΑΞΑΡΛΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	20	ΜΟΥΤΖΟΥΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	8
ΒΑΣΔΕΚΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	20	ΜΟΥΤΖΟΥΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	8
ΒΑΣΙΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	10	ΜΠΑΛΑΝΤΙΝΟΥ ΧΡΥΣΟΠΗΓΗ	20
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	50	ΜΠΟΓΚΑΜΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ	10
ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΑΡΙΑ	15	ΜΠΟΥΦΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ -	
ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	5	ΛΙΓΝΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	60
ΓΙΑΛΕΡΝΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	10	ΞΑΝΘΟΥΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	25
ΓΚΙΝΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΚΩΝ.	15	ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛΚΗΣ	30
ΓΚΙΝΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του ΙΩΑΝΝΟΥ	15	ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	20
ΓΚΙΝΙΔΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	20	ΠΑΡΘΕΝΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	10
ΓΚΟΥΤΖΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	20	ΠΑΣΧΑΛΟΥΔΗ ΠΙΠΙΤΣΑ	10
ΔΑΙΝΑΣ Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	20	ΠΑΣΧΑΛΟΥΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	20
ΔΙΑΜΑΝΤΕΝΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	8	ΠΑΤΕΛΗ ΙΩΑΝΝΑ	10
ΔΙΑΜΑΝΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	10	ΠΑΤΚΙΔΗ ΕΛΕΝΗ	10
ΔΙΑΜΑΝΤΗ ΠΕΠΟΝΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	10	ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	8
ΔΙΣΛΗ ΕΛΕΝΗ	5	ΡΑΛΛΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	8
ΕΡΡΙΝΑΚΗΣ ΘΩΜΑΣ	8	ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ ΝΤΙΝΟΣ	10
ΕΡΡΙΝΑΚΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ του ΚΩΝ/ΝΟΥ	8	ΣΑΜΑΚΟΒΛΗ ΕΛΕΝΗ	10
ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ ΒΛΑΣΗΣ	50	ΣΑΜΟΥΡΔΑΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	20
ΖΟΥΜΠΕΡΗ ΕΛΕΝΗ	20	ΣΑΝΙΔΑ ΑΝΝΑ	20
ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΕΛΛΑ	20	ΣΑΡΑΝΤΗ ΣΜΑΡΑΓΔΑ	8
ΚΑΚΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ του ΑΝΕΣΤ.	10	ΣΙΜΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	20
ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ	15	ΣΚΟΤΕΙΝΟΥ ΕΛΕΝΗ	20
ΚΑΡΑΓΑΤΣΑΝΗΣ ΑΚΗΣ	20	ΣΠΥΡΟΥ ΣΠΥΡΟΣ	8
ΚΑΡΑΓΑΤΣΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	30	ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ	
ΚΑΡΑΓΑΤΣΑΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	20	ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ	50
ΚΑΡΑΜΠΕΤΙΑΝΟΥ ΜΑΡΙΑ	10	ΣΥΡΙΑΝΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ	20
ΚΑΡΑΝΤΕΝΙΖΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	8	ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΛΥΚΕΙΟΥ	
ΚΑΡΝΟΜΠΑΤΛΟΓΛΟΥ ΝΙΤΣΑ	30	ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ	20
ΚΑΡΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	10	ΤΕΣΤΟΥ ΚΑΛΙΟΠΗ	10
ΚΑΤΟΠΗ ΟΛΥΜΠΙΑ	20	ΤΟΠΟΥΡΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑ	20
ΚΕΛΑΙΔΗ ΜΑΡΙΑ	20	ΤΣΑΜΗΣ ΗΛΙΑΣ	20
ΚΙΛΜΠΑΣΑΝΗΣ Β. ΧΡΗΣΤΟΣ	10	ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	20
ΚΟΚΟΝΙΔΗ ΑΘΗΝΑ	10	ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	25
ΚΟΚΟΡΗ ΜΑΡΙΑΝΑ	20	ΧΑΜΗΛΟΘΟΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	20
ΚΟΚΟΡΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	10	ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΣΤΑΥΡΟΣ	20
ΚΟΝΤΟΣ ΠΕΛΑΓΙΟΣ	10	ΤΕΡΨΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	8
ΚΟΡΟΛΗ ΣΤΕΛΛΑ	15	ΤΣΙΑΜΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	10
ΚΟΝΤΟΒΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	20	ΤΣΙΑΜΗΣ ΒΑΙΟΣ	20
ΚΟΥΝΕ ΠΟΥΛΑ	5	ΤΣΙΑΜΗΣ ΚΩΣΤΑΣ	20
ΜΑΛΛΙΑΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	50		
ΜΑΝΩΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	10	ΔΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ	
ΜΑΡΑΓΓΟΠΟΥΛΟΥ ΣΜΑΡΩ	5	ΦΛΑΜΟΥΡΙΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ	200
ΜΑΡΙΝΕΛΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	30	ΑΝΕΣΤΙΑΔΟΥ ΚΟΚΚΟΡΗ ΓΕΩΡΓΙΑΝΑ	100
ΜΑΤΑΚΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	10	ΛΙΓΝΟΣ Ι. - ΜΠΟΥΦΙΔΗΣ Κ.	60

Κίνηση του Ληξιαρχείου

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- 1) Νιφόρος αβάππιστος του Δημητρίου (18/1/2006)
- 2) Θεοχαρόπουλος αβάππιστος του Αθανασίου (25/1/2006)
- 3) Κίτη - Καλλίνικου αβάππιστη του Κων/νου (23/1/2006)
- 4) Κουτσογιάννης αβάππιστος του Δημητρίου (15/1/2006)
- 5) Καραδήμας αβάππιστος του Ηλία (30/1/2006)
- 6) Σόμπολας αβάππιστος του Παναγιώτη (12/10/2005)
- 7) Χαρμαντά αβάππιστη του Στυλιανού (22/12/2005)
- 8) Θεοδώρου αβάππιστος του Ιωάννη (1/12/2005)
- 9) Σπύρου αβάππιστος του Γεωργίου (1/12/2005)
- 10) Μπογκάμου αβάππιστη του Θεοδώρου (23/11/2005)
- 11) Δημητρίου αβάππιστη του Ελευθερίου (24/11/2005)
- 12) Νιφόρος αβάππιστος του Ιωάννη 925/11/2005)
- 13) Γκαρώ Μελίνα του Λιονέζ - Ρολλάν Πολ (10/2/2005)
- 14) Γκουτζή αβάππιστη του Κων/νου (18/11/2006)
- 15) Η σύζυγος του κ. Ευσταθίου Μπουρλή, Ρούλα, γέννησε στην Αθήνα κοριτσάκι στις 17/3/06.
- 16) Η Ουρανία Νίνου, σύζυγος Δημητρίου Μηδιάτη του Κυριάκου γέννησε στην Αθήνα αγοράκι στις 15/3/06.

Το Δ.Σ. τους εύχεται να τους ζήσουν.

ΓΑΜΟΙ

- 1) Σαρρής Αλέξανδρος του Αθανασίου (17/2/2006)
- Κτημήτροβα Βιολέτα του Ιβάν

Το Δ.Σ. εύχεται στους νεόνυμφους να ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- 1) Κυρμάς Νικόλαος του Δημητρίου
- 2) Αναэле Ολούτσι - Τζέσια - Δήμητρα του Κανίς

Το Δ.Σ. εύχεται στους νεοφώπιστους να ζήσουν

ΘΑΝΑΤΟΙ

- 1) Αναστασίου Αναστάσιος του Μιχαήλ (1917)
- 2) Λάππα Αντωνία συζ. του Δημητρίου (1915)
- 3) Παπουτσόγλου Μαρία συζ. του Μιχαήλ (1905)
- 4) Γκόγκου Αγγελική συζ. του Στυλιανού (1934)
- 5) Στεργίου Γεώργιος του Κων/νου (1930)
- 6) Καρατάσος Κων/νος του Λάμπρου (1991)
- 7) Τσερλή Αθηνά συζ. του Δημητρίου (1953)
- 8) Κάγκκαλου Στυλιανή συζ. του Αθανασίου (1933)
- 9) Κουρτέσης Ιωάννης του Ανέστη
- 10) Γκανόγλου Μαρία συζ. του Νικολάου (1906)
- 11) Αλεξανδρής Βασίλειος του Αθανασίου (1926)
- 12) Γανωτή Δήμητρα συζ. του Ιωάννη (1923)
- 13) Τζουμερκιώτης Ιωάννης του Δημητρίου (1919)
- 14) Νάκου Κωνσταντία συζ. του Κων/νου (1930)
- 15) Μπένου Ελένη συζ. του Κων/νου (1909)
- 16) Σοβατζόγλου Άρτεμις συζ. του Πέτρου (1930)
- 17) Πατίστα Γεωργία συζ. του Πάτροκλου (1925)

Το Δ.Σ. εκφράζει τα συλλυπητήρια του στους οικείους τους

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ
ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Γράφει ο Σταύρος Αξαρηλής

1. Πραγματοποιήθηκαν 3 τακτικά Συμβούλια, 1 έκτακτο και 5 συγκεντρώσεις της Συντακτικής επιτροπής της εφημερίδας. Ταυτόχρονα πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη κοπή της Πρωτοχρονιάτικης Πίτας.

2. Στα πλαίσια των εκδηλώσεων για το έτος μνήμης:

Α. Εστάλησαν 16 επιστολές προς φορείς, οργανισμούς και πρόσωπα που μπορεί με οποιοδήποτε τρόπο να βοηθήσουν στην υλοποίηση των προγραμματιζομένων εκδηλώσεων.

Β. Αντιπροσωπείες του Συλλόγου έρχονται σε επαφή με βουλευτές του νομού και άλλα δημόσια πρόσωπα, για τον ίδιο σκοπό.

Γ. Απευθύνονται προσκλήσεις και γίνονται συζη-

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΡΙΜΗΝΟΥ

τήσεις με πρόσωπα τα οποία θα είναι οι ομιλητές στην Ημερίδα που θα διοργανωθεί το φθινόπωρο, ώστε να επιλεγούν οι πλέον κατάλληλοι και να οριστικοποιηθεί το πρόγραμμα της εγκαίρως.

Δ. Το πρόγραμμα όλων των εκδηλώσεων που σκοπεύει να διοργανώσει ο Σύλλογος εστάλη και παρουσιάσθηκε στο Δήμο Νέας Αγχιάλου προκειμένου να επιτευχθεί ο αναγκαίος συντονισμός με τους υπόλοιπους φορείς που θα πραγματοποιήσουν παρόμοιες εκδηλώσεις.

Ε. Ολοκληρώθηκε η τελική διόρθωση-επιμέλεια του βιβλίου του Γιώργου Διονυσίου για το ιστορικό των ημερών εκείνων και το βιβλίο το οποίο θα εκδοθεί με μέριμνα του Συλλόγου μας προχωρά προς το τυπογραφείο για την έκδοσή του. Ήδη οι ενδιαφερόμενοι να το αποκτήσουν έχουν την δυνατότητα να

προεγγραφούν (παράκληση να απευθύνονται στα μέλη του ΔΣ).

ΣΤ. Γίνονται οι ενέργειες ώστε η πρώτη βιβλιοπαρουσίασή του να γίνει σε ειδική αίθουσα στην Αθήνα τον μήνα Μάιο.

Ζ. Γίνονται επαφές με τα ΕΛΤΑ για την διερεύνηση έκδοσης ειδικού αναμνηστικού γραμματοσήμου.

3. Επιτροπή του ΔΣ πραγματοποίησε έρευνα αγοράς ακινήτων που θα μπορούσαν να στεγάσουν τα γραφεία του Συλλόγου μας.

4. Μέλη του ΔΣ παρακολούθησαν εκδηλώσεις που πραγματοποιεί η Ένωση Ελλήνων Ανατολικής Ρωμυλίας υλοποιώντας την απόφαση για συνεχή συνεργασία με τα μέλη της Ένωσης.

5. Αποστέλλεται επιστολή προς τους απόδημους Αγχιαλίτες ώστε να συσφιχθούν οι σχέσεις μαζί τους.

[Εκπαίδευση]

ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ ΤΡΙΤΗΣ ΤΑΞΗΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Ευγένειο 1ο Δημοτικό Σχολείο ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Με ιδιαίτερη χαρά λάβαμε εκτός από το δελτίο τύπου με τις εκδηλώσεις και εργασίες των μαθητών του Γυμνασίου Νέας Αγχιάλου και μια πολύ προσεγμένη δουλειά των μαθητών του Γυμνασίου Νέας Αγχιάλου. Πρόκειται για μια εργασία μαθητών της πρώτης και τρίτης τάξης του Γυμνασίου Ν. Αγχιάλου με θέμα το κτίριο και την ιστορία του 1ου Δημοτικού Σχολείου Νέας Αγχιάλου χαρακτηρίζοντάς το, πολύ εύστοχα, ως «Διατηρητέο μνημείο νεότερης εποχής».

Ναι! Πρόκειται για το παλιό κτίριο του Δημοτικού σχολείου στο οποίο πήγαινα κι εγώ και οι πιο παλιοί από εμένα στην ηλικία, και οι πατεράδες μας και οι παππούδες και οι προπάπποι μας. Αυτό το υπέροχο κτίσμα με τις μαρμάρινες σκάλες που την τεράστια αυλή του, την καμπάνα... στο οποίο έμαθαν τα πρώτα τους γράμματα όλες οι γενιές των Αγχιαλιτών.

Ξεφυλλίζοντας την εργασία αυτή θα δούμε πως είναι δομημένη έτσι ώστε να καλύπτει κάθε πτυχή της ιστορίας ενός κτιρίου στενά δεμένου με την γέννηση και την Ιστορία της Νέας Αγχιάλου.

Η εργασία ξεκινά με ένα πολύ όμορφο εισαγωγικό κείμενο από την μαθήτριά Φυτιλή Νικολέττα (Γ' Τάξη) και συνεχίζει μ' ένα μικρό απόσπασμα από την Τεχνική έκθεση του πολιτικού μηχανικού Πασχάλη Μπαξεβανάκη. Εν



συνεχεία σχολικές αναμνήσεις του δασκάλου Σ. Κόκκινου από την Ξένια Τριανταφυλλοπούλου (Α' Τάξη) ενώ ακολουθούν περιγραφή του κτιρίου συμπληρωμένη με τα αρχιτεκτονικά σχέδια του σχολείου.

Η υπόλοιπη εργασία περιλαμβάνει και τα πιο ενδιαφέροντα ιστορικά και κοινωνιολογικά στοιχεία: «η εγκατάσταση των αγχιαλιτών και η λειτουργία

των σχολείων» από τον Θανάση Σπινό (Α' Τάξη), «Ευγένειο Δημοτικό σχολείο» από τους Βάλια Πόπωλη (Γ' Τάξη) και Παναγιώτη Πατσιαούρα (Α' Τάξη) με αναφορές σε παλιούς δασκάλους αλλά και στο τότε εκπαιδευτικό σύστημα. Ακολουθεί κείμενο σχετικό με τον σχολικό κήπο που υπήρχε από τις Τσάμη Μαρία και Κυριακή Ρούσσα (Α' Τάξη) ενώ τα δύο τελευταία κείμενα αναφέρονται σε σημαντικά γεγονότα και της ιστορίας της Νέας Αγχιάλου και του Δημοτικού σχολείου: «Το ολοκαύτωμα της Νέας Αγχιάλου» από τους Γιάννη Βέτσικα και Χαράλαμπο Βόλλαρη (Γ' Τάξη) και «Η πυρπόλωση του Δημοτικού σχολείου Ν. Αγχιάλου» από την Κων/να Φλαμουρίδου (Α' Τάξη).

Πρόκειται για μια αξιόπαινη προσπάθεια και γι αυτό θα πρέπει να συγχαρούμε τους επιβλέποντες καθηγητές: την φιλόλογο κα Σουλτάνα Καρνομπατλόγλου - Τσουκαλά και τον καθηγητή Πληροφορικής κ. Απόστολο Μότσια για την προτροπή και την σωστή καθοδήγηση των παιδιών.

Γιατί θα πρέπει να τονίσουμε ότι τα παιδιά με την σωστή καθοδήγηση από τους εκπαιδευτικούς τους μπορούν να δράσουν και συλλογικά και να δημιουργήσουν.

[Διήγημα]

Μία χειμωνιάτικη βόλτα

Του δίδασκαλου
Ιάσωνα Σακκομήτρου

-Έλα να σε πάω μια βόλτα στην παραλία πριν φύγεις!

-Πάμε. Να δω κ' γώ τα μέρη σου!, απάντησε αυτός πρόθυμα.

Ο Θανάσης ήταν περαστικός από την Αγχιάλο, βιαστικός θα έλεγα. Ωστόσο δεν αρνήθηκε ένα μεσημεριανό περίπατο πλάι στην μαύρη αμμουδιά.

Σ' ένα λεπτό ήμασταν εκεί. Βαδίζαμε σιωπηλοί κ' αργά, σχεδόν χωρίς προσανατολισμό.

- Δεν πάμε κ' λίγο προς το γήπεδο όπου ακούγονται φωνές; Του πρότεινα διστακτικά.

- Γιατί όχι; είπε σχεδόν αδιάφορα. Έχει όμορφο καιρό άλλωστε.

Πράγματι, ο καιρός ήταν αρκετά ζεστός, πρόωρα ανοιξιότικος. Αν κ' Φλεβάρης, από παντού αναδυσόταν μια γλυκιά οσμή που θέρμαινε πρώτα τη φύση κ' έπειτα τα μάτια, το σώμα, το είναι σου ολόκληρο. Ψηλά ο ήλιος, χρυσός σα στάχυ, κοιτούσε στοργικά το γραφικό επίγειο με τα βρεγμένα κ' ταλαιπωρημένα καϊκία του. Πού κ' πού κρύβονταν από κάτι μικρά, βιαστικά συννεφάκια. Ο ουρανός γυάλινο, πεντακάθαρος. Σ' ένα σημείο μόνο τον έσκιζαν κατά μήκος δυο, τρεις ανοιχτόχρωμες λουρίδες, γαλάζιες, ρόδινες, που κάνανε την όψη του χαρούμενη κ' ντροπαλή.

- Είναι ωραίο να σεργιανίζεις δίπλα στη θάλασσα, ψιθύρισε ο Θανάσης κ' στα λόγια του διάβαζες μια καλά κρυμμένη μελαγχολία...

Η αγχιαλίτικη θάλασσα απλωνόταν όπως πάντα διαχυτική, μεγαλόπρεπη, ήρεμη, σεβάσμια. Αντιφεγγίζοντας τον ουρανό, χυνόταν πάνω της μια περίεργη λάμψη, μια ασημί ομίχλη που την έκανε φανταχτερή όσο ποτέ. Τοπίο αχανές, μυστηριώδες, σε ταξίδευε μακριά. Μέχρι εκεί που αχνοφαίνονταν η θαμπή, γκριζα λουρίδα της που έκλεινε στην αγκαλιά της τον παγωμένο Παγασητικό.

Η ώρα περνούσε. Το περπάτημα, με την επίδραση της φύσης, γινόταν ολοένα πιο ανάλαφρο, πιο ανάνερο. Ο ήλιος μ' εγκαρτέρηση συνέχιζε το τελευταίο του ταξίδι κ' γι' αυτή την ημέρα. Σούρουπο. Ο ουρανός είχε γίνει τώρα μενεξεδής. Κ' οι κλώνοι των γερασμένων λιόδεντρων έσταζαν μια-δυο αναπάντεχες, ξαφνικές ψιχάλες.

- Αυτό εδώ πάλι τι είναι ρώτησε αφέλως ο φίλος μου δείχνοντας με το δάκτυλό του το μνημείο που δεσπόζει στη μέση του μικρού πάρκου πάνω από την παραλία.

Του εξήγησα. Κοντοστάθηκε ακούγοντας μ' ενδιαφέρον πια την ιστορία της Ν. Αγχιάλου, την εγκατάσταση των προσφύγων, τους κόπους των πρώτων καιρών. Θαύμασε τα εκατό χρόνια ζωής της πόλης...

Ο ουρανός έπαιρνε να κιτρινίζει εκεί που χανόταν σιγά- σιγά ο ήλιος. Το δυνατό αεράκι που φύσηξε γέννησε αφρούς κ' ο υδάτινος όγκος σκόρπισε με μικρή manía τα νερά του στην ορφανή από ανθρώπους ακτή.

- Εμείς, βλέπεις, δεν έχουμε θάλασσα εκεί που μένω!, μου εξήγησε και τώρα η λύπη του ήταν φανερή στα μάτια. Το τοπίο τούτο που αντικρίζω τώρα είναι για μένα τόσο ασυνήθιστο, τόσο μοναδικό...

Σε λίγα λεπτά ο Θανάσης επιβιβάζοταν στο αυτοκίνητο με προορισμό το σπίτι του, στο κέντρο της Αθήνας....



Με ιδιαίτερη χαρά λάβαμε το ημερολόγιο του 2006 του Γυμνασίου Ν. Αγχιάλου, με καλλιτεχνικές δημιουργίες των ίδιων των παιδιών του Γυμνασίου. Σίγουρα το περιεχόμενο του ημερολογίου ξεφεύγει από τα συνηθισμένα, πράγμα που δείχνει πως αν υπάρχει ενδιαφέρον και από τους εκπαιδευτικούς η εκπαίδευση μπορεί να κάνει θαύματα.

Συγχαρητήρια

Το Δ.Σ. συγχαίρει τους παρακάτω Αγχιαλίτες για την απόκτηση του πτυχίου τους και τους εύχεται καλή σταδιοδρομία.

Αιμονιώτης Αναγνώστης του Γεωργίου

Αποφοίτησε από το Τμήμα Εμπορίας και Ποιοτικού Ελέγχου Αγροτικών Προϊόντων. Σχολή Γεωπονίας, ΑΤΕΙ Δυτικής Μακεδονίας, Παράρτημα Φλώρινας

Τριανοπούλου Πηνελόπη του Δημητρίου

Αποφοίτησε από το Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού, Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Αθλήτρια του Γυμναστικού Σύλλογου Αλμυρού και συχνά διακριθείσα στους Πανελλήνιους Αγώνες.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Δραστηριότητες των μαθητών και μαθητριών του Γυμνασίου Ν. Αγχιάλου

Ποικιλία χαρακτηρίζει και φέτος τη δραστηριότητα των μαθητών και μαθητριών του Γυμνασίου Ν. Αγχιάλου στα πλαίσια των προγραμμάτων που υλοποιούνται στα σχολεία.

Στο πρόγραμμα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης συγκροτήθηκαν δύο ομάδες α) με θέμα «Άμπελος, γλυκός Διονυσιακός καρπός» με συντονίστριες τις καθηγήτριες κ. Μπάκα Αικ. και Πορφυρίου Σταυρούλα, β) με θέμα «Πράσινες γωνιές του τόπου μου - υιοθετώντας ένα δέντρο» με σκοπό να γίνει δendraφύτευση ενός λόφου και συντονιστές τους κ. Πορφυρίου Σταυρούλα Δ/ντρια, Κίλμπασάνη Χρήστο.

Στο πρόγραμμα Αγωγής Υγείας μια ομάδα με θέμα «στηρίζομαι στα πόδια μου» με συντονίστρια την κ. Αγοκώστα Κων/να και β) με θέμα «Η πόλη μας, Νέα Αγχιάλος, εκατό χρόνια από την ίδρυσή της» με συντονίστριες τις κ. Καρνομπατλόγλου Σ., Μπάκα Αικ., Χατζηθεοδώρου Γεωργία. Οι μαθητές και οι μαθήτριες εργάζονται κατά ομάδες και μέσα από τη διαδικασία υλοποίησης των προγραμμάτων έρχονται σε επαφή με τον κόσμο της δημιουργίας και αποκτούν συνείδηση της ανθρώπινης συμπεριφοράς, αναγνωρίζουν την ανθρώπινη συλλογική προσπάθεια και

κατανοούν καλύτερα τη σημασία της συνεργασίας, ανακαλύπτουν τη γνώση μέσα από την έρευνα, εξοικειώνονται με την επιστημονική μεθοδολογία, με την κριτική προσέγγιση των θεμάτων με τη χρήση βιβλιοθηκών και διαδικτύου, καλλιεργούν την ερευνητική ικανότητα και κρίση.

Η εργασία και δραστηριότητα των μαθητικών ομάδων αξιολογείται κατά τα στάδια υλοποίησης σύμφωνα με τους σκοπούς και στόχους του προγράμματος και καταλήγουν σε παραγωγή έργου, όπως: διοργάνωση εκθέσεων, παραστάσεων, εκδηλώσεων, παραγωγή υλικού σε έντυπη ή ηλεκτρονική μορφή.

Κατά τη σχολική χρονιά 2004-2005 στο Γυμνάσιο Ν. Αγχιάλου υλοποιήθηκαν: α) πρόγραμμα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης με θέμα «Πράσινες γωνιές της γειτονιάς μου, η αυλή του σχολείου» με συντονιστές τους κ. Πορφυρίου Σταυρούλα Δ/ντρια, Ανδριανοπολίτη Κων/νο, Καφίδα Ιωάννα. β) Πρόγραμμα πολιτισμού με θέμα «Μνημεία νεότερης εποχής της πόλης μας, το Ευγένιο 1ο Δημοτικό σχολείο Ν. Αγχιάλου» με συντονιστές τους κ. Καρνομπατλόγλου Σουλτάνα, Μότσια Απόστολο.

Από το Γυμνάσιο

